

UWAGI W RAMACH UZGODNIEN Z KOMISJĄ WSPÓLNĄ RZĄDU I SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Informacja o projekcie:

Tytuł	Ustawa z dnia ..... o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021-2027
Autor	(INFRASTRUKTURA -) MFIPR
Projekt z dnia	8 września 2021 r.

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Urząd	Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego
Organizacja samorządowa	Samorząd Województwa Dolnośląskiego

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
1.	Art. 2 pkt 13 , str. 4, Przepisy ogólne, Art. 26 ust. 5	Proponuje się uwzględnienie w definicji „korekta finansowa” środków stanowiących współfinansowanie krajowe z budżetu państwa, tj.: „13) korekta finansowa – kwotę, o jaką pomniejsza się finansowanie UE <u>/i współfinansowanie krajowe z budżetu państwa</u> dla projektu lub programu w związku z nieprawidłowością indywidualną lub systemową;”. Przez pojęcie korekty finansowej rozumie się kwotę, o jaką pomniejsza się finansowanie UE dla projektu. Proponuje się dodanie w ustawie wdrożeniowej zapisu wskazującego, że na kwotę nieprawidłowości składa się część finansowania UE a także krajowa część dofinansowania .	Definicja w zaproponowanym kształcie nie obejmuje wszystkich źródeł dofinansowania projektu na które nakłada się korektę finansową. W praktyce korekta dotyczy także współfinansowania krajowego z budżetu państwa (jeżeli występuje w projekcie). Proponowane w projekcie ustawy zapisy o nieprawidłowościach – korektach finansowych/pomniejszaniu wydatków odnoszą się wyłącznie do finansowania UE, brak jest jakichkolwiek zapisów wskazujących na konieczność uznania za niekwalifikowalny i zwrotu (pomniejszenia) również wkładu z BP. Uregulowanie tej kwestii w ustawie wdrożeniowej będzie stanowiło solidną podstawę do dochodzenia środków od Beneficjentów.	Uwaga nieuwzględniona. Definicja korekty finansowej zawarta w ustawie jest zgodna z art. 103 rozporządzenia ogólnego, w którym określa się korektę finansową jako „anulowanie wsparcia pochodzącego z funduszy UE”. Podstawą prawną zwrotu nieprawidłowo wykorzystanych środków publicznych jest natomiast art. 207 ufp. Wobec tego niezasadne jest rozszerzenie definicji korekty finansowej. Obowiązek zwrotu kwoty nieprawidłowości może zostać odpowiednio uregulowany przez IZ w umowie o dofinansowanie projektu.	
2.	Art. 2, pkt 19, lit. c , str. 5	Należy podać definicję programu regionalnego.	Nie jest zrozumiałe odsyłanie do definicji programu regionalnego z ustawy z 2006 r. lepiej po prostu podać	Wyjaśnienie: Przepis analogiczny do obowiązującego w obecnej	

			<p>w tym miejscu kompletną definicję, zwłaszcza że odesłanie informuje jedynie o źródłach finansowania: „7a) programy służące realizacji umowy partnerstwa – programy:</p> <p>a) w zakresie polityki spójności – programy realizowane z wykorzystaniem środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności, z wyłączeniem programów Europejskiej Współpracy Terytorialnej.</p>	<p>perspektywie, nie budził wątpliwości.</p>	
		<p>Definicja regionalnego programu powinna również zawierać odniesienie do Funduszu Sprawiedliwej Transformacji. Obecnie mowa jest tylko o funduszach strukturalnych, do których FST nie jest wliczone.</p>	<p>Samorząd Województwa Dolnośląskiego stoi na stanowisku, iż Fundusz Sprawiedliwej Transformacji powinien być zarządzany i wdrażany z poziomu regionalnego. Takie stanowisko jest również wyrażone w mandacie negocjacyjnym dot. Kontraktu Programowego. W związku z powyższym definicja programu regionalnego powinna być szersza niż odniesienie jedynie do funduszy strukturalnych i obejmować powinna również środki pochodzące z FST.</p>	<p>Wyjaśnienie: Ustawa nie przesądza sposobu zarządzania poszczególnymi funduszami (EFRR, FS, EFS+, FST) – wskazuje, jakie podmioty zarządzają poszczególnymi typami programów.</p>	
3.	<p>Art. 2 pkt 26 system teleinformatyczny – system, o którym mowa w art. 72 ust. 1 lit. e rozporządzenia ogólnego, w tym centralny system teleinformatyczny</p>	<p>Wątpliwość budzi odniesienie się do art. 72 ust. 1 lit. e.</p>	<p>W artykule 72 Ogólne zasady funkcjonowania systemów zarządzania i kontroli wskazano, że Systemy zarządzania i kontroli, zgodnie z art. 4 ust. 8, zapewniają:</p> <p>a) (...); b) (...); c) (...); d) (...); e) systemy sprawozdawczości i monitorowania, w przypadku gdy podmiot odpowiedzialny za zarządzanie programem powierza wykonywanie zadań mu podmiotowi;</p>	<p>Wyjaśnienie: Definicja odsyła do przepisów rozporządzenia 2021/1060, a nie 1303/20213.</p>	

	Art. 2 pkt 26, str. 6, Przepisy ogólne	<p>Proponuje się zmianę brzmienia definicji „systemu teleinformatycznego” i ewentualne dodatkowe zdefiniowanie „centralnego systemu teleinformatycznego”.</p> <p>Propozycja zmiany definicji „systemu teleinformatycznego”: „26) system teleinformatyczny – system spełniający wymogi określone w art. 72 ust. 1 lit. e rozporządzenia ogólnego, w tym centralny system teleinformatyczny”;</p>	<p>Definicja odwołuje się do systemu o którym mowa w art. 72 ust. 1 lit. e rozporządzenia ogólnego. W artykule tym nie ma mowy o systemie informatycznym, a o zakresie danych jakie instytucja zarządzająca jest zobligowana do rejestrowania i przechowywania w formie elektronicznej oraz zapewnieniu bezpieczeństwa/integralności/poufności danych. Dodatkowo w definicji powołano się na centralny system teleinformatyczny, który nie został zdefiniowany w ustawie.</p>	<p>Wyjaśnienie: Przywołany przepis odnosi się do systemu informatycznego i zakresu danych, które należy w nim zapewnić.</p>	
4.	Art. 2 pkt 30	<p>Należy zdefiniować wprost umowę partnerstwa.</p>	<p>Nie jest zasadne odsyłanie do ustawy z 2006 r. tym bardziej, że zawiera ona następującą definicję: „umowę określającą uwarunkowania, cele i kierunki wykorzystania środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej, przygotowaną z udziałem partnerów społecznych i gospodarczych oraz zatwierdzoną przez Komisję Europejską”; Tymczasem nowe rozporządzenie ogólne, choć nie zawiera definicji umowy partnerstwa, to wskazuje, w jakim trybie powinna być ona przygotowana: „1. W odniesieniu do umowy partnerstwa i poszczególnych programów każde państwo członkowskie organizuje i wdraża kompleksowe partnerstwo zgodnie ze swoimi ramami instytucjonalnymi i prawnymi oraz z uwzględnieniem specyfiki Funduszy. Partnerstwo takie</p>	<p>Wyjaśnienie: W ocenie projektodawcy odesłanie jest prawidłowe.</p>	

			<p>obejmuje co najmniej następujących partnerów:</p> <p>a) władze regionalne, lokalne i miejskie oraz inne instytucje publiczne;</p> <p>b) partnerów gospodarczych i społecznych;</p> <p>c) właściwe podmioty reprezentujące społeczeństwo obywatelskie, takie jak partnerzy działający na rzecz środowiska, organizacje pozarządowe, oraz podmioty odpowiedzialne za promowanie włączenia społecznego, praw podstawowych, praw osób z niepełnosprawnościami, równouprawnienia płci i niedyskryminacji;</p> <p>d) w stosownych przypadkach, organizacje badawcze i uniwersytety.”</p> <p>Definicja z ustawy z 2006 r. jest zatem zawężająca względem rozporządzenia w zakresie katalogu partnerów.</p>		
5.	Art. 8 ust. 2 pkt 4	<p><u>Jest:</u> „(...) a w przypadku programu EWT - dokonywanie płatności na rzecz beneficjentów”</p> <p><u>Sugeruje się:</u> „(...) a w przypadku programu Interreg - dokonywanie płatności na rzecz beneficjentów”.</p>	Zasadnym wydaje się zmiana nazwy programu na zgodną ze wskazaną w treści art. 8 ust. 1 pkt 1.	Uwaga uwzględniona	
6.	Art. 8 ust. 2 pkt 10	Proszę o wyjaśnienie, czy pod określeniem „odzyskiwanie kwot (...) na zasadach określonych (...) w umowie o dofinansowanie projektu” można rozumieć podjęcie czynności odzyskiwania z weksła in blanco, a nie w drodze postępowania administracyjnego i decyzji z art. 207 ufp.	Odzyskiwanie kwot zostało w tym punkcie określone w formie alternatywy „albo”, co można interpretować, że ścieżka z art. 207 ufp nie jest konieczna do zastosowania i można stosować inne sposoby odzyskiwania środków, jeśli zostały określone w umowie o dofinansowanie projektu.	Wyjaśnienie: Tak, można odzyskiwać środki z ustanowionych zabezpieczeń umownych. Przedmiotowa regulacja została zawarta w ustawie przede wszystkim ze względu na programy Interreg, w ramach których odzyskiwanie odbywa się w oparciu o umowę o dofinansowanie projektu.	
7.	Art. 15, Rozdział 5	„Realizacja programu podlega	Konieczność doprecyzowania zasad	Wyjaśnienie:	

	Komitet monitorujący	monitorowaniu przez komitet monitorujący, o którym mowa w art. 38 rozporządzenia ogólnego.” dopisać zdanie „Szczegółowe zasady funkcjonowania Komitetów Monitorujących zostały określone w <i>Wytycznych w zakresie komitetów monitorujących na lata 2021 – 2027.</i>	funkcjonowania Komitetów Monitorujących.	Proponujemy nie zmieniać dotychczasowego podejścia. Podstawę i cel wydania wytycznych, w tym dotyczących KM, reguluje zbiorczo art. 5.	
8.	Art. 24 ust. 1 pkt 3 lit. b	Proponuje się skorygowanie zapisu „stwierdzeniu, czy nieprawidłowość wystąpiła na skutek działania lub zaniechania ze strony właściwej instytucji” na: stwierdzeniu, w przypadku wystąpienia nieprawidłowości, czy nieprawidłowość wystąpiła na skutek działania lub zaniechania ze strony właściwej instytucji.	Obecny zapis jest w pełni zrozumiały dopiero, gdy odczytuje się go w następstwie art. 26 ust. 10 pkt 1 oraz art. 26 ust. 11. Wprowadzenie wtrącenia ma na celu dookreślenie wystąpienia wskazanej sytuacji.	Uwaga nieuwzględniona. Jak słusznie zauważono w uzasadnieniu do uwagi, art. 24 ust. 1 pkt 3 lit. b musi być czytany łącznie z art. 26 ust. 10 i 11. W ten właśnie sposób był też redagowany (łącznie) i zwracano uwagę na kompleksowość reguły przy łącznym jej ujęciu / czytaniu.	
9.	Art. 24 ust. 8	Wskazano, że za kontrole krzyżowe z ust. 2 pkt 2 lit. d odpowiada IZ, z wyjątkiem tiret drugie, za które odpowiada minister. Co z tiret trzecie, które dotyczy kontroli między programem a programem finansowym z EFFROW/EFMiR/EFMRiA? Czy to też jest zadanie tylko IZ-etki?	Niejasna odpowiedzialność za kontrole krzyżowe z funduszami rolnymi i morskimi, brak roli ministra w tych kontrolach.	Uwaga nieuwzględniona. Mechanizm stanowi przedłużenie funkcjonującego w perspektywie finansowej 14-20 podziału zadań, gdzie kontrole krzyżowe z PROW i PO RYBY prowadzi IZ (w tym także Minister, ale działający jako IZ). Minister działający jako PCZ prowadzi tylko (w razie potrzeby) negocjacje w zakresie wymiany danych między programami ROL/RBY i Polityki Spójności (dostępny do Centrum Kontroli Krzyżowych).	
10.	Art. 25 ust. 10, str. 23, Rozdział 7	Proponuje się zmianę brzmienia art. 25 ust. 10 poprzez wskazanie, że zwrócenie się o wyjaśnienie do podmiotów zewnętrznych może nastąpić w przypadku podejrzenia przez instytucję wystąpienia	Przy tak ogólnym sformułowaniu, przepis art. 25 ust. 10 może być nadmiernie interpretowany przez instytucje audytujące/kontrolujące dany Program Operacyjny lub przez same IZ/IP. W przypadku wykrycia przez	Uwaga uwzględniona.	

		<p>nadużycia finansowego lub złożenia niewystarczających wyjaśnień przez beneficjenta na etapie kontroli prawidłowości i kwalifikowalności poniesionych wydatków, tj.: „10. Instytucja kontrolująca, w celu potwierdzenia prawidłowości i kwalifikowalności poniesionych wydatków, w związku z podejrzeniem wystąpienia nadużycia finansowego i/lub złożenia przez beneficjenta niewystarczających wyjaśnień, może zwrócić się o złożenie wyjaśnień do innych niż beneficjent podmiotów lub osób zaangażowanych w realizację projektu, w tym uczestników projektu, grantobiorców, ostatecznych odbiorców, wykonawców lub podwykonawców. Podmioty te lub osoby są obowiązane udzielić wszelkich wyjaśnień lub udostępnić instytucji kontrolującej dokumenty dotyczące realizacji projektu.”</p>	<p>instytucję audytującą/kontrolującą błędnie poświadczonych wydatków kwalifikowalnych dana IZ może spotkać się z zarzutem naruszenia ww. przepisu ustawy na skutek niewystąpienia o wyjaśnienia do podmiotów zewnętrznych, co być może pozwoliłoby uniknąć poświadczenia danego wydatku. Z obawy przed powyższym również same IZ mogą każdorazowo występować do podmiotów zewnętrznych o wyjaśnienia, przez co będzie dochodzić do nadmiernego formalizmu oraz zahamowania tempa rozliczania projektów i wydatkowania środków w Programie. Brzmienie art. 25 ust. 10 nie powinno prowadzić do tego, aby wzywianie podmiotów zewnętrznych do składania wyjaśnień stało się standardową praktyką podczas badania kwalifikowalności wydatków.</p>		
11.	Art. 26	<p>Wprowadzenie ustawowej delegacji do wydania w drodze rozporządzenia warunków obniżania wartości korekt finansowych o których mowa w ust. 6 projektowanego art. 26 ustawy tzw. „Taryfikatora”.</p>	<p>Ze względu na fakt iż decyzja KE odnosi się wprost do zapisów zawartych w Dyrektywach ds. zamówień, w celu zwiększenia przejrzystości, zasadnym jest wprowadzenie do polskiego porządku prawnego narzędzia odwołującego się wprost do obowiązujących przepisów ustawy PZP za naruszenie których stosowane i obniżane są korekty finansowe.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. W perspektywie 2021-2027 rozporządzenie w sprawie warunków obniżania wartości korekt finansowych nie zostanie wydane. Jego treść zostanie uwzględniona w wytycznych w zakresie korygowania wydatków.</p>	
12.	Art. 26 ust. 4, str. 25, Rozdział 7	<p>Proponuje się przeformułowanie zapisów ust. 4 na np.: „4. Do stwierdzenia wystąpienia nieprawidłowości, nałożenia</p>	<p>W definicji korekty finansowej (art. 2 pkt 13) wskazano, że jest to kwota pomniejszająca finansowanie dla projektu w związku z nieprawidłowością</p>	<p>Wyjaśnienie: W ustępie 4 artykułu 26 chodzi również o pomniejszenie wydatków kwalifikowalnych, o</p>	

		<p><u>korekty finansowej i pomniejszenia z tego tytułu wartości wydatków kwalifikowalnych ujętych we wniosku o płatność złożonym przez beneficjenta</u>, a także w przypadkach, o których mowa w ust. 10 i 12, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego”.</p>	<p>indywidualną lub systemową. Nie wskazano, że korekta finansowa dotyczy jedynie środków wypłaconych. Zatem pomniejszenie wydatków we wniosku następuje na skutek nałożonej korekty finansowej (?). Uwaga niezasadna jeżeli w ustępie tym chodzi o każde pomniejszenie wydatków kwalifikowalnych, również w sytuacji niezwiązanej ze stwierdzoną nieprawidłowością.</p>	<p>którym mowa w ust. 8 pkt 1.</p>	
13.	<p>Art. 26 ust. 8, str. 25, Rozdział 7</p>	<p>Proponuje się przeformułowanie zapisów ust. 8. na np.: „8. W przypadku stwierdzenia wystąpienia nieprawidłowości indywidualnej w ramach krajowego lub regionalnego programu: 1) przed zatwierdzeniem wniosku o płatność – instytucja zatwierdzająca wnioski o płatność dokonuje pomniejszenia wartości wydatków kwalifikowalnych ujętych we wniosku o płatność złożonym przez beneficjenta <u>o kwotę korekty finansowej</u>; 2) po zatwierdzeniu wniosku o płatność – właściwa instytucja nakłada korektę finansową i <u>podejmuje działania zmierzające do odzyskania kwot podlegających zwrotowi.</u>”</p>	<p>Zapisy ust. 8 są rozbieżne z definicją „korekty finansowej” (art. 2 pkt 13). W definicji nie wskazano, że o korekcie finansowej mowa jest jedynie w przypadku środków wypłaconych. Aktualnie w ust. 8 odnośnie tej samej nieprawidłowości funkcjonują dwa pojęcia-korekta finansowa dotycząca środków wypłaconych i kwota wydatków poniesionych nieprawidłowo dotycząca wydatków, które instytucja pomniejsza we wniosku o płatność . Proponuje się uproszczenie nazewnictwa poprzez posługiwanie się pojęciem „korekty finansowej” niezależnie czy mowa jest o środkach wypłaconych czy pomniejszanych we wniosku o płatność.</p> <p>Dodatkowo w pkt. 2) brak jest wskazania dalszego postępowania instytucji (procedura odzyskiwania środków).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. W przypadku, gdy nieprawidłowość zostanie stwierdzona przed zatwierdzeniem wniosku beneficjenta o płatność, korekta finansowa nie jest nakładana. Istotą korekty finansowej jest obniżenie dofinansowania. Pomniejszenie, o którym mowa w art. 26 ust. 8 pkt 1, to pomniejszenie konkretnych (nieprawidłowych) wydatków kwalifikowalnych bez obniżenia dofinansowania. Oznacza to, że jeżeli beneficjent ma inne wydatki kwalifikowalne, które może przedstawić do finansowania np. w kolejnym wniosku o płatność, to może to zrobić i w ten sposób wykorzystać pełną kwotę dofinansowania.</p> <p>Obowiązek odzyskiwania środków przez IZ został wskazany w art. 8 ust. 2 pkt 10, a ponadto wynika wprost z przepisów ustawy o finansach publicznych.</p>	

14.	Art. 26 ust. 9, str. 25, Rozdział 7	Projekt ustawy dopuszcza dwie główne drogi składania zastrzeżeń – pisemną (papierową) lub elektroniczną. Elektroniczna jest następnie dzielona na formę elektroniczną, z wykorzystaniem profilu zaufanego ePUAP, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Postulujemy ALBO ograniczenie drogi pisemnej do przypadków kiedy przekazanie zastrzeżeń drogą elektroniczną nie jest możliwe, ALBO dozwolenie, aby strony umowy o dofinansowanie projektu mogły zawęzić sposób komunikacji.	Postulat jest motywowany chęcią jak największego (w granicach prawa) przejścia na komunikację elektroniczną z Beneficjentem i minimalizację korespondencji „papierowej”.	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Brak uzasadnienia dla wyłączenia drogi pisemnej. Należy też mieć na względzie, że w rozporządzeniu PE i Rady (UE) 2021/1060 z dnia 24 czerwca 2021 r. w art. 69 ust.8 dopuszcza się w drodze odstępstwa wymianę informacji w formie papierowej.</p> <p>Ponadto, mogą wystąpić sytuacje, w których jedyną możliwą dla beneficjenta formą złożenia zastrzeżeń w wymaganym terminie będzie forma pisemna.</p> <p>Natomiast pozwolenie na zawężanie dróg komunikacji z beneficjentem w umowie o dofinansowanie mogłoby rodzić zarzuty o nierówne traktowanie beneficjentów w różnych programach. Ponadto, w praktyce IZ mogłyby wymuszać na beneficjentach przyjęcie takich ograniczeń, ponieważ beneficjenci niekoniecznie znają wszystkie przepisy ustawy.</p>	
		<p>1. W ust. 9 proponuje się powołać również na pkt 2) w ust. 8.</p> <p>2. Zapis ust. 9 wymaga doprecyzowania, co rozumie się przez „drogę elektroniczną” lub przeformułowania poprzez wskazanie, że wniesienie zastrzeżeń odbywa się w formie i na zasadach określonych w umowie/decyzji o dofinansowanie projektu.</p> <p>3. Sugeruje się wskazać w ust. 9, że</p>	1. Nieprawidłowość stwierdzona np. podczas weryfikacji wniosku o płatność może dotyczyć także wydatków wcześniej już rozliczonych i wypłaconych. Beneficjent powinien mieć możliwość wniesienia zastrzeżeń nie tylko odnośnie kwestionowanych wydatków ujętych w złożonym i niezatwierdzonym dotychczas wniosku o płatność, ale i w zakresie pozostałych wydatków, których dotyczy nieprawidłowość.	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>1. W przypadkach, o których mowa w ust. 8 pkt 2, zgłaszanie zastrzeżeń odbywa się w trybie określonym w art. 207 ufp. (Instytucja przed nałożeniem korekty finansowej podejmuje szeroko rozumiane czynności wyjaśniające. Jeśli w ramach tych czynności nie dojdzie do porozumienia z beneficjentem, wydaje decyzję administracyjną o zwrocie środków w trybie art. 207</p>	

		<p>złożone zastrzeżenia muszą być podpisane własnoręcznie albo opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym przez beneficjenta lub osobę upoważnioną do jego reprezentowania.</p>	<p>2. Zapis „droga elektroniczna”, który jest używany także w innych przepisach ustawy, jest nieprecyzyjny. Czy za terminowe i skuteczne wniesienie zastrzeżeń należy uznać wysłanie maila na adres mailowy losowo wybranego przez beneficjenta pracownika danego urzędu, który nie zajmuje się projektami unijnymi? Nieprecyzyjne zapisy ustawy mogą utrudnić IZ procedowanie w danej sprawie, niepotrzebnie też wydłużą termin jej rozpatrzenia.</p> <p>3. Zapisy dotyczące zasady podpisu dokumentów wskazane w art. 72 ust. 2 powinny zostać przytoczone również w innych artykułach, w których mowa o przekazywaniu informacji/ dokumentów. W celu niepowielania zapisów ustawy, proponuje się przenieść zasadę z art. 72 ust 2 do odrębnej jednostki redakcyjnej.</p>	<p>ufp. Od decyzji tej, zgodnie z art. 207 ust. 12 ufp, służy odwołanie, a następnie wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zgodnie z ust. 12a).</p> <p>2. Sposób doręczenia „drogą elektroniczną” został określony w KPA.</p> <p>3. Poziom szczegółowości elementów procedury kontradyktoryjnej musi znajdować w pewnym momencie punkt odcięcia, pozwalając na doregulowanie pozostałych kwestii w innych dokumentach umownych lub proceduralnych. Wydaje się, że regulowanie w ust. 9 szczegółowych zasad podpisywania składanych do instytucji kontrolującej zastrzeżeń wchodzi zbyt głęboko w materię ustawy wdrożeniowej.</p>	
15.	Art. 26 ust. 9, art.27 ust. 2	<p>Po słowach „z wykorzystaniem profilu zaufanego ePUAP” proponuje się dodać „z uwzględnieniem zapisów ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. doręczeniach elektronicznych”</p>	<p>Aktualna treść dopuszcza w procesie kontroli beneficjenta komunikację z wykorzystaniem profilu zaufanego ePUAP. Pojęcie Beneficjenta jest uregulowane w art. 2 pkt 9 rozporządzenia ogólnego. W art. 2 rozporządzenia ogólnego przewidziano, iż „beneficjent” oznacza podmiot publiczny lub prywatny, podmiot mający osobowość prawną lub niemający osobowości prawnej bądź osobę fizyczną, odpowiedzialne za inicjowanie lub inicjowanie i wdrażanie operacji. Jest więc to pojęcie bardzo ogólne. Tymczasem zgodnie z obowiązującą ustawą o doręczeniach elektronicznych art. 155 tej ustawy określa terminy nowych rozwiązań</p>	<p>Wyjaśnienie: W ocenie projektodawcy uzupełnienie jest zbędne, przypadki, w których wymagane będzie stosowanie przepisów ustawy o doręczeniach elektronicznych, będą wynikały z jej przepisów.</p>	

			<p>komunikacyjnych, w zależności od typu podmiotu:</p> <p><i>Art. 155. 1. Organy administracji rządowej oraz jednostki budżetowe obsługujące te organy są obowiązane stosować przepisy ustawy w zakresie doręczania korespondencji z wykorzystaniem publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego lub publicznej usługi hybrydowej od dnia 5 lipca 2022 r.</i></p> <p><i>2. Organy władzy publicznej inne niż wymienione w ust. 1, w tym organy kontroli państwowej i ochrony prawa, oraz jednostki budżetowe obsługujące te organy są obowiązane stosować przepisy ustawy w zakresie doręczania korespondencji z wykorzystaniem publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego lub publicznej usługi hybrydowej od dnia 5 lipca 2022 r.</i></p> <p><i>3. Zakład Ubezpieczeń Społecznych i zarządzane przez niego fundusze oraz Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i fundusze zarządzane przez Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego są obowiązane stosować przepisy ustawy w zakresie doręczania korespondencji z wykorzystaniem publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego lub publicznej usługi hybrydowej od dnia 5 lipca 2022 r.</i></p> <p><i>4. Narodowy Fundusz Zdrowia jest obowiązany stosować przepisy ustawy w zakresie doręczania korespondencji z wykorzystaniem publicznej usługi</i></p>	
--	--	--	---	--

			<p>rejestrowanego doręczenia elektronicznego lub publicznej usługi hybrydowej od dnia 5 lipca 2022 r.</p> <p>5. Agencje wykonawcze, instytucje gospodarki budżetowej, państwowe fundusze celowe, samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej, uczelnie publiczne, Polska Akademia Nauk i tworzone przez nią jednostki organizacyjne, państwowe i samorządowe instytucje kultury, inne państwowe lub samorządowe osoby prawne utworzone na podstawie odrębnych ustaw w celu wykonywania zadań publicznych są obowiązane stosować przepisy ustawy w zakresie doręczenia korespondencji z wykorzystaniem publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego lub publicznej usługi hybrydowej od dnia 1 stycznia 2023 r.</p> <p>6. Jednostki samorządu terytorialnego i ich związki oraz związki metropolitalne oraz samorządowe zakłady budżetowe są obowiązane stosować przepisy ustawy w zakresie doręczenia korespondencji z wykorzystaniem publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego od dnia 1 stycznia 2024 r., a w zakresie doręczenia korespondencji z wykorzystaniem publicznej usługi hybrydowej od dnia 1 października 2029 r.</p> <p>7. Sądy i trybunały, komornicy, prokuratura, organy ścigania i Służba Więzienna są obowiązane stosować przepisy ustawy w zakresie doręczenia</p>		
--	--	--	--	--	--

			<p>korespondencji z wykorzystaniem publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego lub publicznej usługi hybrydowej od dnia 1 października 2029 r.</p> <p>8. Minister Sprawiedliwości, mając na uwadze warunki techniczne i organizacyjne oraz konieczność zapewnienia sprawnego toku postępowania, może określić, w drodze rozporządzenia, terminy, od których w postępowaniach w sprawach z poszczególnych zakresów albo w poszczególnych sądach pismo procesowe będzie można wносить także na adres do doręczeń elektronicznych sądu, a organy procesowe będą mogły dokonywać doręczeń na adresy do doręczeń elektronicznych wpisane do bazy adresów elektronicznych lub na adresy powiązane z kwalifikowaną usługą rejestrowanego doręczenia elektronicznego, za pomocą której wniesiono pismo, jeżeli adres do doręczeń elektronicznych strony albo uczestnika postępowania nie został wpisany do bazy adresów elektronicznych albo za pokwitowaniem przez operatora wyznaczonego w ramach publicznej usługi hybrydowej.</p> <p>9. Podmioty publiczne inne niż wymienione w ust. 1–7 są obowiązane stosować przepisy ustawy w zakresie doręczania korespondencji z wykorzystaniem publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego lub</p>	
--	--	--	---	--

			<p><i>publicznej usługi hybrydowej od dnia 1 stycznia 2025 r.</i></p> <p>Oznacza to odejście, w różnych terminach, od komunikacji za pośrednictwem ePUAP różnych beneficjentów w różnych okresach, aż do całkowitego zamknięcia funkcjonowania platformy ePUAP w październiku 2029 roku.</p>		
16.	Art. 27 ust. 2 , str. 26, Rozdział 7	Zapis ust. 2 wymaga doprecyzowania, co rozumie się przez „drogę elektroniczną” lub przeformułowania poprzez wskazanie, że wniesienie zastrzeżeń odbywa się w formie i na zasadach określonych w informacji pokontrolnej.	Zapis „droga elektroniczna”, który jest używany także w innych przepisach ustawy, jest nieprecyzyjny. Czy za terminowe i skuteczne wniesienie zastrzeżeń należy uznać wysłanie maila na adres mailowy losowo wybranego przez beneficjenta pracownika danego urzędu? Nieprecyzyjne zapisy mogą utrudnić IZ procedowanie w danej sprawie, niepotrzebnie też wydłużą termin jej rozpatrzenia.	Uwaga nieuwzględniona. Doręczanie drogą elektroniczną zostało uregulowane w KPA.	
17.	Art. 27 ust. 3 , str. 26, Rozdział 7	Proponuje się wyraźnie wskazać ile razy można wydłużyć termin na wniesienie zastrzeżeń, z ewentualną możliwością dokonania kolejnych wydłużeń jeżeli wystąpiło działanie siły wyższej/inne nieprzewidziane sytuacje. np.: „3. Termin, o którym mowa w ust. 2, może być jednokrotnie przedłużony przez instytucję kontrolującą na czas oznaczony, na wniosek podmiotu kontrolowanego. <u>W przypadku działania siły wyższej lub wystąpienia okoliczności niezależnych od beneficjenta instytucja kontrolująca, biorąc pod uwagę zaistniałe przesłanki, może wyrazić zgodę na dalsze</u>	Art. 27 ust. 3, str. 26, Rozdział 7 Przy wyraźnym braku wskazania ile razy jest możliwe wydłużenie terminu na wniesienie zastrzeżeń, beneficjenci mogą w „nieskończoność” wydłużać ten termin. Dotyczy to np. sytuacji kiedy beneficjent jest świadomy zasadności ustaleń instytucji, jednakże nie będzie chciał dokonać zwrotu środków, tym samym będzie blokował dalsze działania instytucji (np. odzyskiwanie środków, rozliczenie projektu).	Uwaga nieuwzględniona. Regulacja zawiera mechanizm przedłużenia, stosowany w perspektywie finansowej 2014-20, do którego w perspektywie finansowej nie zgłaszano zastrzeżeń lub nie zgłaszano, że rodzi sytuacje problemowe. Z tego względu, mając też na uwadze brak argumentacji uzasadniającej zmianę, artykuł pozostawiono w dotychczasowej treści.	

		<p>wydłużenie tego terminu. W każdym przypadku podmiot kontrolowany składa wniosek o wydłużenie terminu przed upływem terminu zgłoszenia zastrzeżeń. Informacja pokontrolna, do której nie zgłoszono zastrzeżeń, staje się ostateczną informacją pokontrolną”</p> <p>lub poprzez odniesienie się do zapisów umowy/decyzji o dofinansowanie projektu:</p> <p>np. „3. Termin, o którym mowa w ust. 2, może być przedłużony przez instytucję kontrolującą na czas oznaczony na wniosek podmiotu kontrolowanego, złożony na zasadach określonych w umowie/decyzji o dofinansowanie i przed upływem terminu zgłoszenia zastrzeżeń. Informacja pokontrolna, do której nie zgłoszono zastrzeżeń, staje się ostateczną informacją pokontrolną”.</p>			
18.	Art. 27 ust. 4 , str. 26, Rozdział 7	<p>Proponuje się zdefiniować w ustawie pojęcie „oczywista omyłka”. Ustawodawca posługuje się tym pojęciem również w art. 55 ust. 3 i art. 64 ust. 4. Dodatkowo w art. 27 ust. 4 proponuje się dodanie zapisu określającego czy w wyniku poprawy oczywistej omyłki w informacji pokontrolnej może dojść do zmiany ustaleń zawartych w tej informacji/wydanych zaleceń.</p>	Doprecyzowanie zapisów ustawy pozwoli na jej jednolite stosowanie przez wszystkie instytucje.	Uwaga nieuwzględniona. Podczas tworzenia projektu ustawy na perspektywę 2014-20 temat ten był poruszany w gronie ekspertów-prawników i stwierdzono, że termin „oczywistej omyłki” jest znany w orzecznictwie i praktyce legislacyjnej.	
19.	Art. 27 ust. 7	Niespójność formy komunikacji z art. 26 ust. 9 – w przypadku	Niezrozumiałe jest, dlaczego w przypadku zastrzeżeń do informacji	Uwaga uwzględniona.	

		<p>zastrzeżeń do informacji pokontrolnych nie wskazano możliwości przekazania ich z wykorzystaniem profilu zaufanego ePUAP.</p> <p>Dodatkowo jak dla art. 26 ust. 9 postuluje się „odejście od papieru”.</p>	<p>pokontrolnej niedopuszczona jest komunikacja z wykorzystaniem profilu zaufanego ePUAP.</p>		
20.	Art. 39 ust. 5, str.38, Rozdział 13	<p>Proponuje się uregulowanie w ustawie kwestii rezygnacji z realizacji projektu przez jednego z partnerów i/lub partnera wiodącego przy jednoczesnej woli kontynuacji projektu przez pozostałych partnerów. Czy taka zmiana w projekcie jest dopuszczalna? Aktualnie ustawa dopuszcza jedynie sytuację wyboru nowego partnera.</p>	<p>Doprecyzowanie zapisów ustawy pozwoli na jej jednolite stosowanie przez wszystkie instytucje. W trakcie realizacji projektu partnerzy/partner wiodący może podjąć decyzję o zaniechaniu realizacji swojej części projektu, nie powinno to mieć negatywnego wpływu na pozostałych partnerów, o ile zostaną spełnione przesłanki art.62 omawianej ustawy.</p>	Wyjaśnienie: Rezygnacja partnera i jego zastąpienie jest możliwa zgodnie z art. 39 ust. 5. Natomiast poważne wątpliwości rodziłaby rezygnacja partnera bez jego zastąpienia – istota projektów partnerskich polega na wniesieniu przez poszczególnych partnerów wkładu niezbędnego dla realizacji projektu. Wszelkie takie zmiany będą musiały być oceniane w świetle art. 62.	
21.	Art. 39 ust. 8 Art. 39 ust. 9 pkt 4 Art. 39 ust. 11 Art. 39 ust. 12 Art. 61 ust. 2	<p>W każdym przypadku, gdy jest mowa o partnerze wiodącym proponuje się doprecyzować, że chodzi o lidera np. jak w art. 39 ust 11: „Partnerem wiodącym (liderem) w projekcie partnerskim może być wyłącznie podmiot (...)”</p>	<p>Propozycja wynika z przyjętego powszechnie nazewnictwa w umowach partnerskich oraz we wnioskach o dofinansowanie, gdzie beneficjenci postępują się sformułowaniem „lider”.</p>	Wyjaśnienie: Brzmienie przepisów jest analogiczne do obowiązujących w obecnej perspektywie, nie budziły dotąd wątpliwości.	
22.	Art. 39 ust. 11	<p>Należy doprecyzować lub zmienić zapis: „Partnerem wiodącym w projekcie partnerskim może być wyłącznie podmiot o potencjale ekonomicznym zapewniającym prawidłową realizację projektu partnerskiego.”</p>	<p>Nie doprecyzowano co oznacza „potencjał ekonomiczny”. Czy to jest to samo co potencjał finansowy? Jeśli tak, to niezasadne jest eliminowanie z udziału w konkursie w roli lidera małych podmiotów np. fundacji, które mają ogromne doświadczenia we wspieraniu np. osób z niepełnosprawnościami, ale brak im potencjału finansowego. W tym celu mogą zaprosić do udziału partnera z większym potencjałem finansowym, aby zrealizować wspólnie projekt. Zapis</p>	Wyjaśnienie: Potencjał ekonomiczny zapewniający prawidłową realizację projektu partnerskiego oznacza w szczególności zdolność do zabezpieczenia prawidłowej realizacji projektu oraz posiadanie zasobów umożliwiających zaspokojenie ew. roszczeń właściwej instytucji np. w przypadku, gdyby projekt został dotknięty nieprawidłowością.	

			w obecnej formie nie wskazuje jaka jest intencja ustawodawcy względem partnera wiodącego.	Notorycznie powtarzającą się w bieżącej perspektywie finansowej praktyką było pełnienie funkcji partnera wiodącego przez podmioty najsłabsze ekonomicznie w ramach całego partnerstwa, co z jednej strony chroniło silniejszych partnerów przed ekonomicznymi konsekwencjami związanymi z nieprawidłową realizacją projektu a z drugiej strony utrudniały instytucjom egzekucję środków w przypadku nieprawidłowej realizacji projektów (wobec faktu, że stroną umowy z instytucją jest partner wiodący i to on odpowiada przed instytucją za prawidłową realizację projektu).	
23.	Art. 39 ust. 13:	Po zapisie: „Udział partnerów w projekcie partnerskim nie może polegać wyłącznie na wniesieniu zasobów, o których mowa w ust. 1, do jego realizacji” proponuje się wstawić zapis, który teraz jest tylko w uzasadnieniu do ustawy tj.: „Każdy partner powinien realizować w ramach projektu określone zadania wynikające z porozumienia albo umowy o partnerstwie”.	Jest to doprecyzowanie zapisu, który wskazuje jasno co jest intencją ustawodawcy, a mianowicie, że partnerstwo ma opierać się na realizacji zadań przez partnerów, czyli, że partner czy to ze środków dofinansowania, czy środków z wkładu własnego lub też bezkosztowo ma realizować zadania w projekcie. O ile intencją ustawodawcy nie jest to, żeby partnerstwa były tylko kosztowe. W obecnej perspektywie wpływały na konkurs projekty, w których partner wnosił tylko pewne zasoby bezkosztowo np. służył doradcą zawodowym na etapie rekrutacji do projektu, był zaangażowany w rozliczanie projektu (koszty pośrednie). W sumie dochodziło do partnerstw tylko pozornych, widniejących na papierze. Ustawodawca powinien doprecyzować intencję tego ustępu.	Wyjaśnienie: W ocenie projektodawcy uzupełnienie jest zbędne, to wynika z całości przepisów o projektach partnerskich.	
	Art. 39 ust. 13:	Propozycja doprecyzowania, np. że	Często partnerstwa tworzone są tylko	Wyjaśnienie:	

	<i>Udział partnerów w projekcie partnerskim nie może polegać wyłącznie na wniesieniu zasobów, o których mowa w ust. 1, do jego realizacji</i>	musi polegać również na wzajemnym osiągnięciu celu projektu, który nie mógłby być osiągnięty (lub w takim stopniu) poprzez realizację osobnych projektów.	dla uzyskania dodatkowych punktów na etapie oceny, a tak naprawdę są to projekty, które mogłyby być realizowane osobno i osiągnięty byłby taki sam rezultat.	Właściwa ocena składanych projektów (na podstawie odpowiednio sformułowanych kryteriów) należy do odpowiedzialności właściwej instytucji. Nie jest to materia ustawowa.	
24.	Art. 40 ust. 6	1. Czy częścią grantu mogą być środki nie pochodzące z funduszy strukturalnych, np. wkład beneficjenta – grantodawcy lub inne środki; czy wówczas ograniczenie kwotowe odnosi się do całości grantu? 2. Jaki kurs powinien zostać przyjęty?	1. Czy intencją było ograniczenie do równowartości 200 000 EUR grantu, rozumianego jako wkład z programu, (zgodnie z ust. 5) czy środków pochodzących z funduszy strukturalnych? 2. Należy wskazać, jaki kurs powinien zostać przyjęty – np. kurs obowiązujący w miesiącu zawarcia umowy o przekazanie grantu.	Wyjaśnienie: Chodzi o wkład z programu, czyli wartość całego grantu, jaki otrzymuje grantobiorca, a nie tylko wartość odpowiadająca środkom unijnym. Należy stosować miesięczny obrachunkowy kurs wymiany walut stosowany przez KE, aktualny w dniu zawarcia umowy.	
25.	Art. 46. <i>Właściwa instytucja może wymagać od wnioskodawców wyłącznie informacji i dokumentów niezbędnych do oceny projektu lub objęcia projektu dofinansowaniem.</i>	Propozycja zmiany: „Właściwa instytucja może wymagać od wnioskodawców wyłącznie informacji i dokumentów niezbędnych do oceny projektu wynikających z zapisów kryteriów oceny projektu”.	Analogicznie do art. 43.	Wyjaśnienie. W naszej opinii nie jest potrzebne powtarzanie regulacji zawartych w ustawie, tzn. że zakres oceny wyznaczają kryteria. Wynika to z definicji kryteriów ze słowniczka ustawy. Zakres oceny wyznaczają wyłącznie kryteria. Dodatkowo w kontekście art. 53 i 54, w których mowa o tym, że w celu oceny projektów powołuje się KOP i o tym, że KOP dokonuje oceny spełniania kryteriów, proponowana zmiana nie jest również celowa.	
26.	Art. 49 ust. 2	Sugeruje się pozostawienie tej kwestii w brzmieniu stosowanym dotychczas w obowiązującej	Ustęp drugi wymusza opracowanie harmonogramu nie na dany rok kalendarzowy (jak dotychczas), ale na	Wyjaśnienie. Propozycja sprzeczna z	

		<p>ustawie, tj.: „Instytucja zarządzająca do dnia 30 listopada każdego roku zamieszcza na swojej stronie internetowej oraz na portalu harmonogram naborów wniosków o dofinansowanie projektu w trybie konkursowym, których przeprowadzenie jest planowane na kolejny rok kalendarzowy.”</p>	<p>bieżąco każdorazowo na kolejne 12 miesięcy. Czy to oznacza, że w przypadku nawet drobnej aktualizacji harmonogramu w zakresie dot. danego konkursu (już wcześniej w nim uwzględnionego), konieczne będzie dopisanie do niego nowych naborów, które miałyby się odbyć w ramach czasowych 12 miesięcy wskazanych w ustawie? Z punktu widzenia planowania wdrażania prostsze wydaje się wykazywanie naborów w ujęciu rocznym, na dany rok kalendarzowy, tak jak było to dotychczas stosowane.</p>	<p>rozporządzeniem ogólnym, w którym przesądzono, że harmonogram zawiera nabory w odniesieniu do wszystkich projektów, nie tylko wybieranych w sposób konkurencyjny.</p> <p>Dodatkowo rozporządzenie wskazuje, że jest jeden harmonogram, który podlega bieżącej aktualizacji, w ustawie wskazano jedynie, że będzie miał on horyzont co najmniej roczny i będzie miał charakter „kroczący” co oznacza że na koniec każdego kwartału będzie wydłużany o kolejny kwartał.</p>	
		<p>Harmonogram naborów dotyczy naborów konkurencyjnych.</p>	<p>Proponujemy, aby w harmonogramie, o którym mowa w art. 49 prezentować wyłącznie nabory realizowane w sposób konkurencyjny. Jest to rozwiązanie stosowane w perspektywie 2014-2020. W naszej opinii nie ma potrzeby sporządzania harmonogramu również dla naborów niekonkurencyjnych, które są skierowane do konkretnych podmiotów i nie ma potrzeby aby wprowadzać dodatkowe ograniczenia w tym zakresie. Jak pokazuje doświadczenie z perspektywy 2014-2020 rozwiązanie polegające na publikowaniu harmonogramu tylko dla naborów konkursowych jest rozwiązaniem dobrym zarówno dla Instytucji Zarządzającej jak i dla ogółu zainteresowanych. Wprowadzenie ograniczeń dla naborów niekonkurencyjnych wynikających z przepisów dot. harmonogramu dodatkowo zmniejszy elastyczność</p>	<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Propozycja sprzeczna z rozporządzeniem ogólnym, w którym przesądzono, że harmonogram zawiera nabory w odniesieniu do wszystkich projektów, nie tylko wybieranych w sposób konkurencyjny.</p> <p>Jednocześnie proszę zwrócić uwagę, że wobec odejścia od identyfikacji projektów, uwzględnianie w harmonogramie naborów niekonkurencyjnych będzie miało charakter informacyjny dla wszystkich wnioskodawców i interesariuszy funduszy UE a także zwiększy transparentność wyboru projektów w sposób niekonkurencyjny</p>	

			instytucji ogłaszających nabory.		
27.	Art. 49 ust. 3	Sugeruje się wykreślenie zgodnie z poniższym: 3. <i>Institucja zarządzająca w harmonogramie naborów wskazuje dodatkowo:</i> 1) <i>priorytet programu lub numer i nazwę działania, w ramach których planowany jest nabór;</i> 2) <i>typy projektów podlegających dofinansowaniu w naborze;</i> 3) <i>instytucję odpowiedzialną za ogłoszenie naboru;</i> 4) ~~<i>sposób wyboru projektów do dofinansowania.</i>~~	Co dokładnie należy ująć w harmonogramie jako „sposób wyboru projektów do dofinansowania”? Tryb wyboru projektów, coś więcej? Sformułowanie „wskazanie sposobu wyboru projektów do dofinansowania oraz jego opis” pojawia się również w art. 51 ust. 1 pkt. 4 dotyczącym regulaminu. O ile w kontekście regulaminu jest to zrozumiałe (jako opis systemu oceny i wyboru projektów), o tyle w przypadku ograniczonego formatu harmonogramu jest niezrozumiałe.	Wyjaśnienie. Co należy rozumieć pod pojęciem sposób wyboru projektów, wskazuje art. 44 – sposób konkurencyjny lub niekonkurencyjny.	
28.	Art. 49 ust. 4	Sugeruje się pozostawienie tej kwestii w brzmieniu stosowanym dotychczas w obowiązującej ustawie, tj.: „W przypadku aktualizacji harmonogramu, o którym mowa w ust. 1, instytucja zarządzająca niezwłocznie zamieszcza zaktualizowany harmonogram na swojej stronie internetowej oraz na portalu.	Aktualizacja harmonogramu powinna być przeprowadzana wtedy, gdy zachodzi taka potrzeba.	Wyjaśnienie. Propozycja dotycząca braku obowiązkowej aktualizacji jest sprzeczna rozporządzeniem ogólnym na lata 2021-2027. Dodatkowo zapisy rozporządzenia i obowiązki aktualizacyjne skłaniają ku temu, aby przyjąć rozwiązanie polegające na aktualizacji co najmniej raz na kwartał plus charakter „kroczący” harmonogramu (a więc utrzymuje on zawsze perspektywę roczną), a nie tylko na dany rok. W sytuacji braku konieczności aktualizacji może ona mieć charakter uproszczony – np. zmiana daty harmonogramu i potwierdzenie, że jest aktualny (o ile nie będzie naborów do dopisania w kolejnych 3	

				miesiącach)	
29.	Art. 50 ust 2 pkt 1	Należy rozważyć zmianę terminologii z „regulamin wyboru” na „regulamin konkursu/naboru”.	Wybór jest tylko zwieńczeniem procedury naboru, prowadzonej w trybie konkurencyjnym lub niekonkurencyjnym. W art. 51 wskazano zresztą, jakie elementy dodatkowo regulamin określa – trudno taki zakres nazwać „wyborem”.	Wyjaśnienie. Projekt nie posługuje się pojęciami trybu konkurencyjnego i niekonkurencyjnego, ani pojęciem konkursu. Zaś nabór oznacza jedynie okres w jakim dopuszcza się składanie wniosków, w związku z czym pojęcie „regulamin wyboru projektów” jest najbardziej trafne z powyższych.	
30.	art. 50 ust 2 pkt 2 <i>udostępnienie regulaminu wyboru projektów potencjalnym wnioskodawcom wraz z jednoczesnym udostępnieniem w systemie teleinformatycznym formularza wniosku o dofinansowanie projektu</i>	Propozycja usunięcia słowa „jednoczesnym”.	Możliwe są różnice terminów w przypadku podziału pracy, gdy np. za udostępnienie w systemie teleinformatycznym formularza wniosku o dofinansowanie projektu będzie odpowiadała firma zewnętrzna. Ponadto zgodnie z aktualną praktyką w IZ RPO WD wnioski o dofinansowanie udostępniany jest Wnioskodawcom przed rozpoczęciem naboru, w terminie publikacji ogłoszenia o naborze (mogą oni go wypełniać, ale złożyć dopiero w terminie wskazanym w Regulaminie konkursu i ogłoszeniu). Jest to praktyka, która się sprawdziła w aktualnej perspektywie finansowej.	Wyjaśnienie. Odnosnie okresu pomiędzy ogłoszeniem a rozpoczęciem naboru zdecydowano zrezygnować z tego. Zgodnie z projektem, nabór (termin na składanie wniosków) trwa minimum 40 dni w przypadku konkurencyjnego sposobu wyboru projektów i rozpoczyna się z dniem ogłoszenia naboru (sposób wyboru konkurencyjny) albo z dniem przekazania regulaminu (sposób wyboru niekonkurencyjny) i nie ma w tym drugim przypadku wymogu co do terminu trwania naboru. Projekt nie przewiduje okresu pomiędzy ogłoszeniem a rozpoczęciem naboru jak ma to miejsce obecnie w trybie konkursowym. Stąd wydłużenie naboru do 40 dni (obecnie od ogłoszenia o konkursie do zakończenia naboru jest minimum	

				<p>37 dni – 30 plus 7 naboru).</p> <p>Wnioskodawcy będą mieli udostępniony wniosek i to od nich będzie zależało czy będą go chcieli złożyć wcześniej czy np. po 30 dniach (tak jak obecnie).</p> <p>Ustawa nie przesądza, czy właściwe instytucje mają same zamieszczać formularz czy posiłkować się firmą zewnętrzną.</p> <p>Jednocześnie ustawa nie przesądza też sekwencji, czy najpierw ma pojawić się wniosek a potem ogłoszenie czy najpierw ogłoszenie a potem wniosek.</p>	
31.	Art. 51 ust. 1 pkt 10	<p>Art. 51 ust. 1 pkt 10) Do zapisu „czynności, które powinny zostać dokonane przed zawarciem umowy o dofinansowanie projektu lub podjęciem decyzji o dofinansowaniu projektu” Proponujemy dodać „oraz wymagane dokumenty które powinny zostać złożone do właściwej instytucji”. Odpowiednio proponujemy rozszerzyć art. 61 ust. 3, tak aby poprzez właściwe odesłanie wskazywał, że umowa nie może być zawarta jeśli wnioskodawca nie przedłoży wymaganych dokumentów wskazanych w regulaminie.</p>	<p>Beneficjent już na etapie zapoznawania się z regulaminem wyboru projektów powinien wiedzieć jakie dokumenty będą od niego wymagane przy zawieraniu umowy o dofinansowanie, tak aby mógł się odpowiednio przygotować. Zapis rozszerzony o dokumenty i terminy ich przekazywania znajduje się w obecnie obowiązującej ustawie wdrożeniowej 2014-2020.</p>	<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Dodanie proponowanego zapisu jest zbędne, gdyż złożenie dokumentów w określonym czasie jest czynnością do dokonania.</p>	
32.	Art. 51 ust 2 pkt 3	<p>Proponujemy rozszerzenie zapisu na następujący: wzór umowy o dofinansowanie projektu lub decyzji o dofinansowaniu projektu; jeśli</p>	<p>Wzór umowy o dofinansowanie nie musi być ściśle powiązany z konkretnym naborem. może mieć charakter „bazowy” i jest przyjmowany np. odrębną uchwałą Zarządu</p>	<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Kwestie te nie są materia ustawową i powinny wynikać z wewnętrznych rozwiązań</p>	

		właściwa instytucja określa wzór umowy o dofinansowanie projektu lub decyzji o dofinansowaniu projektu w zakresie szerszym niż dla danego konkursu możliwe jest przywołanie w regulaminie tego wzoru;	Województwa (upublicznianą na BIP). Wzór ten ma zastosowanie, jeśli konieczne jest wprowadzenie określonych zmian, względem wzoru z regulaminu i jest stosowany szeroko, wszędzie, gdzie nie jest wymagany wzór specyficzny, pod dany nabór. Np. aneksy do umów podpisywane są na nowym wzorze. W sytuacji, gdy w danym konkursie zastosowany ma być taki właśnie obowiązujący wzór bazowy regulamin mógłby wskazywać właściwą uchwałę przyjmującą ten wzór. W przypadku, gdy nabór wymagałby wzoru specyficznego, uwzględniającego jego charakter, wzór taki przyjmowany byłby wraz z regulaminem jedną uchwałą.	przyjętych w ramach danego programu operacyjnego. Przepis mówi jedynie, że w ramach regulaminu ma być udostępniony wzór dla właściwego naboru.	
33.	Art. 51 ust. 4 <i>Właściwa instytucja nie może zmieniać regulaminu wyboru projektów w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4.</i>	Propozycja rezygnacji.	Przedmiotowy zapis zakazuje rozwiązań proceduralnych w nietypowych/nieprzewidzianych sytuacjach i jest niekorzystny z punktu widzenia wnioskodawców. Ponadto niezrozumiałe jest dlaczego dopuszczalna jest zmiana w zakresie kryteriów wyboru (pod pewnymi warunkami) a sposobu wyboru projektów nie, nawet jeżeli byłoby to korzystne dla wnioskodawców	Wyjaśnienie. Nie jest sytuacją wyobraźną zmiana w trakcie postępowania sposobu wyboru projektów z konkurencyjnego na niekonkurencyjny i na odwrót. To tak jakby w okresie 2014-2020 zmienić tryb pozakonkursowy na konkursowy w trakcie naboru. Pomijając fakt, że z wyborem danego sposobu wiążą się różne wymogi prawne.	
34.	Art. 51 ust. 7	Jest: „Właściwa instytucja może zmienić regulamin wyboru projektów w zakresie kwoty przeznaczonej na dofinansowanie projektów także po przeprowadzeniu postępowania w zakresie wyboru projektów do dofinansowania.”	W zależności od ustaleń w danej IZ czy IP, informacja o zmianie alokacji po wyborze projektów, nie zawsze musi być zakończona zmianą regulaminu wyboru. W zależności od ścieżki postępowania przyjętej w danym województwie Decyzja Zarządu (dostępna na stronie internetowej) jest	Wyjaśnienie. Zapis zostanie nieco przeformułowany, niemniej intencją pozostanie to, aby wskazać po pierwsze, że po zakończeniu postępowania w zakresie wyboru projektów do	

		<p>Sugeruje się: „Właściwa instytucja może zmienić kwotę przeznaczoną na dofinansowanie projektów także po przeprowadzeniu postępowania w zakresie wyboru projektów do dofinansowania. Powyższa zmiana nie musi skutkować zmianą regulaminu wyboru projektów.”</p>	<p>wystarczającym dokumentem w tej sprawie.</p> <p>Pozostawienie zapisu w obecnie proponowanym kształcie może w konsekwencji powodować, że każdorazowe „dobieranie projektów” z powodu dostępności środków będzie skutkowało koniecznością zmiany regulaminu. Bazując na obecnych doświadczeniach naszym zdaniem wystarczająca jest w takiej sytuacji decyzja Zarządu w sprawie rozdysponowania wolnych środków.</p>	<p>dofinansowania zmiana regulaminu możliwa jest wyłącznie w zakresie kwoty na dofinansowanie, po drugie, że będzie tę kwotę można jedynie zwiększyć.</p> <p>W związku z zasadą transparentności, jako jedną z zasad horyzontalnych w latach 2021-2027 będzie istniał wymóg każdorazowej zmiany regulaminu w sytuacji zwiększania kwoty przewidzianej na dofinansowanie projektów, niezależnie czy w trakcie postępowania czy po jego zakończeniu.</p>	
35.	<p>Art. 52 ust 1. Nabór rozpoczyna się w dniu udostępnienia formularza wniosku o dofinansowanie projektu w systemie teleinformatycznym (...)</p>	<p>Propozycja zmiany na „Nabór rozpoczyna się w dniu wskazanym w Regulaminie konkursu”.</p>	<p>Niezasadne jest wiązanie momentu udostępnienia formularza wniosku o dofinansowanie w systemie teleinformatycznym z rozpoczęciem naboru, szczególnie w sytuacjach, gdy formularz będzie widoczny jedynie przez chwilę np. w celu sprawdzenia jego poprawności lub zostanie zamieszczony dla umożliwienia wnioskodawcom zapoznania się z jego zakresem.</p>	<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Od właściwej instytucji zależy kiedy będzie testowała wzór formularza, niemniej zasadne jest, aby formularz udostępniany wnioskodawcom był już pozbawiony wad – niezależnie od stanu prawnego (lata 2014-2020 czy projektowane lata 2021-2027).</p> <p>Tak samo właściwa instytucja może przekazać wzór formularza zainteresowanym potencjalnym wnioskodawcom przed ogłoszeniem naboru.</p> <p>Odnosnie okresu pomiędzy ogłoszeniem a rozpoczęciem naboru zdecydowano zrezygnować z tego.</p> <p>Projekt nie przewiduje okresu</p>	

				<p>między ogłoszeniem a rozpoczęciem naboru jak ma to miejsce obecnie w trybie konkursowym. Stąd wydłużenie naboru do 40 dni (obecnie od ogłoszenia o konkursie do zakończenia naboru jest minimum 37 dni – 30 plus 7 naboru).</p> <p>Wnioskodawcy będą mieli udostępniony wniosek i to od nich będzie zależało czy będą go chcieli złożyć wcześniej czy np. po 30 dniach (tak jak obecnie).</p>	
36.	<p>Art. 53 ust 2. <i>W skład komisji oceny projektów wchodzi pracownicy właściwej instytucji, posiadający wiedzę, umiejętności, doświadczenie lub wymagane uprawnienia w dziedzinie objętej programem, w ramach której jest dokonywany wybór projektów</i></p>	<p>Propozycja zmiany na: „W skład komisji oceny projektów wchodzi pracownicy właściwej instytucji i/lub eksperci, posiadający wiedzę, umiejętności, doświadczenie lub wymagane uprawnienia w dziedzinie objętej programem, w ramach której jest dokonywany wybór projektów”.</p>	<p>Członkowie komisji oceny projektów weryfikujący wniosek jedynie pod względem formalnym nie muszą posiadać wiedzy, umiejętności, doświadczenia lub wymaganych uprawnień w dziedzinie objętej programem. Merytorycznie wniosek może być oceniany przez ekspertów, (udział których w pracach KOP przewidziano w ustawie) którzy już powinni spełniać ww. warunki.</p>	<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Wszelkie wymogi prawne związane z angażowaniem ekspertów, ich powoływaniem, zawieraniem umów, jak również wymogami w stosunku do nich reguluje rozdział 16 ustawy.</p> <p>Przepis należy interpretować w ten sposób, że jeśli wymagane są niezbędne kwalifikacje i kompetencje w dziedzinie, w której dokonywany jest wybór, to dla oceny formalnej te niezbędne kwalifikacje i kompetencje mogą być mniejsze.</p> <p>Uzasadnienie uwagi wskazuje, że pracownicy właściwych instytucji mogą dokonywać wyłącznie oceny formalnej.</p>	
37.	<p>Art. 53 ust. 5. <i>Właściwa instytucja, na wniosek wojewody</i></p>	<p>Propozycja zapisu: „Właściwa instytucja, na wniosek wojewody przekazany drogą elektroniczną, umożliwia wojewodzie albo jego</p>	<p>Propozycja rezygnacji z przekazywania informacji na piśmie ze względu na fakt, iż cały proces naboru i oceny wniosków ma być z informatyzowany tym bardziej,</p>	<p>Uwaga nieaktualna</p> <p>Przepisy art. 53 ust 4 i 5 zostaną usunięte.</p>	

	<i>przekazany na piśmie lub drogą elektroniczną, umożliwia wojewodzie albo jego przedstawicielowi udział w pracach komisji oceny projektów w ramach regionalnego programu w charakterze obserwatora.</i>	przedstawicielowi udział w pracach komisji oceny projektów w ramach regionalnego programu w charakterze obserwatora”.	że komunikacja pomiędzy jednostkami sektora finansów publicznych odbywa się za pomocą elektronicznej skrzynki podawczej.		
	Art. 53 ust. 5 , str. 45, Rozdział 14	Proponuje się określenie terminu (np. 3 dni robocze od otrzymania informacji, o której mowa w ust. 4) do którego Wojewoda może złożyć wniosek o udział w pracach KOP jako obserwator.	Określenie terminu usprawni pracę instytucji organizującej nabory projektów.	Uwaga nieaktualna Przepisy art. 53 ust 4 i 5 zostaną usunięte.	
38.	Art. 54 ust. 4 . <i>W przypadku konkurencyjnego sposobu wyboru projektów, po każdym etapie oceny właściwa instytucja niezwłocznie zamieszcza na swojej stronie internetowej oraz na portalu informację o projektach zakwalifikowanych do kolejnego etapu.</i>	Propozycja zapisu: <i>W przypadku konkurencyjnego sposobu wyboru projektów, po każdym etapie oceny właściwa instytucja niezwłocznie zamieszcza na swojej stronie internetowej o projektach zakwalifikowanych do kolejnego etapu.</i>	Zamieszczanie informacji na portalu oznacza jedynie ich dublowanie się, a także jest to dodatkowy obowiązek dla instytucji. Wnioskodawcy poszukują informacji przede wszystkim na stronie instytucji ogłaszającej konkurs.	Wyjaśnienie. Zgodnie z założeniem przyjętym w ustawie wszędzie tam gdzie jest mowa o publikacji informacji publikacja ta odbywa się na stronie internetowej i portalu. Jednocześnie przyjęcie proponowanego podejścia oznaczałoby niespójność w zakresie publikowania informacji – jedne byłyby publikowane w jednym miejscu inne w dwóch. Być może w ramach RPO Dolnośląskiego wnioskodawcy korzystają wyłącznie ze strony internetowej, niemniej doświadczenia okresu 2014-2020	

				wskazują, że portal również cieszy się bardzo dużą liczbą odston.	
39.	Art. 55, ust.1, str. 46	Propozycja zmiany: Na wezwanie właściwej instytucji, wnioskodawca uzupełnia/poprawia wniosek o dofinansowanie projektu w zakresie określonym w wezwaniu, zgodnie z regulaminem wyboru projektów.	Proponujemy doprecyzowanie zapisu jako wymóg, nie możliwość, oraz uzupełnienie zapisów ustawy o sankcje w przypadku braku uzupełnienia/poprawy wniosku na wezwanie właściwej instytucji.	<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Nie da się zmusić przepisem ustawowym, aby wnioskodawca uzupełnił lub poprawił wniosek zawsze zgodnie z wezwaniem.</p> <p>Stąd właściwym sformułowaniem jest „może”, niemniej oczywistym jest że wnioskodawcy będzie zależało na uzupełnieniu.</p> <p>W zakresie sposobu postępowania w przypadku nieuzupełnienia pozostawiono swobodę właściwym instytucjom, gdyż mogą być bardzo różne sytuacje. Instytucja może np.: ocenić projekt według wniosku który był przekazany do poprawy, ocenić poprawiony wadliwie lub dać ocenę negatywną.</p>	
40.	Art. 55 ust. 3 <i>W razie stwierdzenia we wniosku o dofinansowanie projektu oczywistej omyłki pisarskiej lub rachunkowej właściwa instytucja może poprawić ją z urzędu, informując o tym wnioskodawcę.</i>	<p>Jest:</p> <p>„W razie stwierdzenia we wniosku o dofinansowanie projektu oczywistej omyłki pisarskiej lub rachunkowej właściwa instytucja może poprawić ją z urzędu, informując o tym wnioskodawcę.”</p> <p>Sugeruje się (propozycja zapisu):</p> <p>„W razie stwierdzenia we wniosku o dofinansowanie projektu oczywistej omyłki pisarskiej właściwa instytucja może poprawić ją z urzędu, informując o tym wnioskodawcę albo wzywa wnioskodawcę do jej poprawy.”</p>	Nie jest uzasadniona możliwość poprawy błędów rachunkowych. Poza tym, tak ogólne stwierdzenie, bez sprecyzowania czym są omyłki rachunkowe, będzie prowadziło do nadinterpretacji tego zapisu i konfliktów z tym związanych. Czy np. omyłka rachunkowa w wyliczeniu wkładu własnego może być przedmiotem uzupełnienia? Jest to duży błąd mający wpływ na kwotę dofinansowania, zatem jeśli wnioskodawca nie przyłożył się do poprawnych wyliczeń (czy to kwoty wkładu własnego, czy np. wyliczeń związanych z przemnożeniem ilości godzin na jakieś zajęcia) nie można ich	<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Przepis zakłada możliwość skorygowania omyłek przez instytucje a nie obowiązek. Jeśli właściwa instytucja nabierze wątpliwości co do oczywistości omyłki może wezwać wnioskodawcę do poprawki w trybie art. 55 ust. 1.</p>	

			<p>poprawiać z urzędu. Ponadto prawidłowość sporządzenia budżetu jest częścią oceny wniosku i wpływa na ocenę końcową, zatem nie powinna być przedmiotem poprawiania z urzędu. Wniosek taki powinien być skierowany do negocjacji, i o ile będzie wybrany do dofinansowania, na etapie negocjacji wnioskodawca wyprostuje wszystkie błędy rachunkowe. Propozycja rezygnacji z omyłki rachunkowej. Ewentualna nadinterpretacja błędów rachunkowych może powodować problemy.</p>		
41.	Art. 56. ust. 2	<p>Czy w tym artykule zapis „właściwa instytucja” należy rozumieć wąsko – w przypadku Instytucji Zarządzającej konkretnie Zarząd Województwa, zgodnie z definicją z ustawy? Czy też autorzy mają na myśli rozumienie zapisu szeroko „Właściwa instytucja”, to także uprawniony jej przedstawiciel, np. Przewodniczący KOP, upoważniony do zatwierdzenia wyników oceny po danym etapie na podstawie Regulaminu Pracy KOP.</p>	<p>Zgodnie z art. 56 ust 2 wynik oceny zatwierdza właściwa instytucja. W uzasadnieniu do ustawy wskazano dodatkowo, że zatwierdzenie wyniku oceny może oznaczać zakwalifikowanie projektu do kolejnego etapu oceny w przypadku ich wyróżnienia. Zapisy konsultowanej ustawy budzą wątpliwości, czy w przypadku podziału oceny na etapy, listę projektów zawierającą wynik oceny, po każdym etapie należy przedłożyć do zatwierdzenia przez Zarząd Województwa, czy też możliwe jest do zastosowania obecne podejście -Zarząd zatwierdza wyłącznie ostateczny wynik oceny projektów w ramach KOP (rozstrzyga nabór konkurencyjny uchwałą), natomiast listy projektów zawierające wynik oceny po każdym z etapów może zatwierdzić Przewodniczący KOP – uprawniony do tej czynności na mocy zatwierdzonego przez Zarząd Województwa Regulaminu Pracy KOP. Istnieje obawa, że przedstawianie listy</p>	<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Zatwierdzenie wyniku może oznaczać tylko: wybór projektu do dofinansowania, negatywną ocenę projektu albo zakwalifikowanie projektu do kolejnego etapu, co wynika z projektu ustawy wprost.</p> <p>Natomiast ustawa abstrahuje od podziału kompetencji w ramach instytucji w zakresie zatwierdzania wyników oceny.</p> <p>Jednocześnie zakwalifikowanie do kolejnego etapu jako czynność bardziej techniczną może robić ktoś uprawniony a nie organ, który powinien zatwierdzać wybór do dofinansowania lub ocenę negatywną.</p>	

			zawierającej wynik oceny po każdym z etapów do zatwierdzenia przez Zarząd Województwa skomplikuje i zdezorganizuje proces oceny. Zatwierdzenie wyników przedstawionych przez KOP przez Zarząd to czynność techniczna, wtórna w stosunku do dokonanej oceny. Konieczność jej wykonywania kilkakrotnie podczas oceny zdecydowanie wydłuży i skomplikuje ten proces.		
42.	Art. 56 ust. 3. <i>Zatwierdzenie wyniku oceny niestanowiącego oceny negatywnej, o której mowa w ust. 5 i 6, oznacza wybór projektu do dofinansowania albo zakwalifikowanie projektu do kolejnego etapu oceny.</i>	Propozycja zmiany na: „Zatwierdzenie wyniku oceny niestanowiącego oceny negatywnej, o której mowa w ust. 5 i 6, oznacza wybór projektu do dofinansowania”.	Propozycja określenia wyników oceny (które musiałyby zatwierdzać właściwa instytucja, która zgodnie z Art. 53 ust. 7 sprawuje nadzór nad komisją oceny projektów) jako wybór projektu do dofinansowania albo jego negatywną ocenę. Wyniki pozostałych etapów oceny (formalnej, merytorycznej) i w konsekwencji przekazanie projektów do kolejnego etapu proponuje się, aby zatwierdzał Przewodniczący KOP. Jest to rozwiązanie, które wpłynie pozytywnie na proces oceny projektów, gdyż nie ma konieczności angażowania dodatkowych organów (poza członkami KOP) na poszczególnych etapach oceny, dopiero podczas wyboru projektów do dofinansowania. Jest to rozwiązanie proceduralne, które sprawdziło się w perspektywie finansowej 2014 – 2020, dlatego propozycja umożliwienia zastosowania go również w perspektywie 2021 - 2027.	Wyjaśnienie. Zatwierdzenie wyniku może oznaczać tylko: wybór projektu do dofinansowania, negatywną ocenę projektu albo zakwalifikowanie projektu do kolejnego etapu, co wynika z projektu ustawy wprost. Natomiast ustawa abstrahuje od podziału kompetencji w ramach instytucji w zakresie zatwierdzania wyników oceny. Jednocześnie zakwalifikowanie do kolejnego etapu jako czynność bardziej techniczną może robić ktoś uprawniony a nie organ, który powinien zatwierdzać wybór do dofinansowania lub ocenę negatywną.	
43.	Art. 56 ust. 4. Właściwa instytucja przekazuje niezwłocznie wnioskodawcy w	Propozycja doprecyzowania w jaki sposób należy rozumieć dostarczenie drogą elektroniczną - w formie elektronicznej.	W art. Art. 26 ust. 9 ustawodawca określił, że (...) drogą elektroniczną - w formie elektronicznej lub z wykorzystaniem profilu zaufanego ePUAP lub za pośrednictwem systemu	Wyjaśnienie. Forma elektroniczna oznacza w prawie formę równoważną z formą	

	<p>formie pisemnej lub drogą elektroniczną - w formie elektronicznej, informację o zatwierdzonym wyniku oceny projektu oznaczającym wybór projektu do dofinansowania albo stanowiącym ocenę negatywną, o której mowa w ust. 5 i 6.</p>		<p>teleinformatycznego, w art. 55 ust. 2 jest mowa tylko o drodze elektronicznej. Czy należy rozumieć, że chodzi o ten sam sposób dostarczenia? Nie jest wyjaśnione co ustawodawca rozumie jako forma elektroniczna, czy jest to np. droga mailowa?</p>	<p>pisemną.</p> <p>Natomiast droga elektroniczna to np. wiadomość przesłana e-mailem, co jednocześnie trudno nazwać formą elektroniczną – droga elektroniczna to metoda komunikacji a nie forma dokonania czynności.</p>	
44.	<p>Art. 56 ust. 6. <i>Negatywna ocena, o której mowa w ust. 5, obejmuje także przypadek, w którym projekt nie może być zakwalifikowany do kolejnego etapu oceny lub wybrany do dofinansowania wyłącznie z uwagi na wyczerpanie kwoty przeznaczonej na dofinansowanie projektów w danym naborze.</i></p>	<p>Propozycja rezygnacji z określenia jako negatywnej oceny - braku możliwości zakwalifikowania do kolejnego etapu z uwagi na wyczerpanie kwoty przeznaczonej na dofinansowanie projektów w danym naborze i umożliwienie przejścia do kolejnego etapu wszystkim projektom spełniającym kryteria wyboru niezależnie od kwoty alokacji.</p>	<p>Zapis jest niezrozumiały, w przypadku podziału oceny na etapy (dopuszczonym przez ustawodawcę) np. po ocenie formalnej musiałyby przejść do kolejnego etapu oceny -merytorycznej tylko projekty, których kwota dofinansowania nie przekraczałaby alokacji, pozostałe powinny odpaść, co wydaje się niewykonalne w kontekście, że na tym etapie nie jest tworzona lista rankingowa (kryteria formalne to kryteria dostępowe, bez przyznawania punktów). Ponadto zapis Art. 56 ust. 6. jest sprzeczny z zapisem Art. 51 ust 7, który mówi o możliwości zwiększenia alokacji po przeprowadzeniu postępowania w zakresie wyboru projektów do dofinansowania, gdyż zgodnie z art. 56 ust. 6. do kolejnych etapów oceny mogłyby być przekazywane i w rezultacie wybierane do dofinansowania projekty, których wartość dofinansowania nie przekroczyłaby kwoty alokacji. Po co zatem zwiększać kwotę alokacji w</p>	<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Istotą stosowania etapów oceny w rozumieniu projektu jest to, że w ramach etapu ocenia się określoną liczbę kryteriów. Jednocześnie wyodrębnienie etapów ma pozwolić na eliminowanie z postępowania projektów niespełniających wymaganych kryteriów na danym etapie.</p> <p>Ze względu na fakt, że projekty przechodzące do kolejnego etapu nie są projektami wybranymi do dofinansowania to przesłanka dotycząca dostępności kwoty na dofinansowanie projektów w danym postępowaniu nie ma do nich zastosowania. Przesłanka ta może mieć znaczenie wyłącznie na ostatnim etapie, w sytuacji gdy wspomniana kwota jest mniejsza niż wartość dofinansowania projektów, które mogą zostać</p>	

			<p>naborze skoro nie byłaby tworzona lista projektów, które spełniły wszystkie kryteria, ale nie zostały zakwalifikowane do dofinansowania ze względu na wyczerpanie alokacji, bo odpadłyby one na wcześniejszych etapach i w rezultacie pozostałyby bez pełnej oceny (np. odpadłyby na etapie oceny formalnej ze względu na wyczerpanie alokacji i nie przeszły dalej do oceny merytorycznej). Spójność zapisów art. 56 ust. 6 i art. 51 ust. 7 byłaby zachowana tylko w przypadku 1 etapu oceny</p>	<p>wybrane do dofinansowania.</p> <p>W tym kontekście sformułowana uwaga jest niejasna.</p> <p>Przesłanka wyczerpania kwoty przeznaczonej na dofinansowanie projektów odnosi się w przepisie wyłącznie do ...”lub wybrany do dofinansowania wyłącznie...” , a nie „zakwalifikowany do kolejnego etapu”. Państwa interpretacja byłaby słuszna, gdyby po słowach „wybrany do dofinansowania” byłby przecinek.</p>	
45.	Art. 56 ust. 7, str. 46-47, Rozdział 14	<p>Proponuje się wyłączenie z możliwości wniesienia protestu sytuacji, kiedy jedynym powodem niewybrania projektu do dofinansowania jest brak wystarczającej alokacji na konkurs.</p>	<p>Nie wydaje się za zasadne umożliwienie wnoszenia protestu w sytuacji, gdy projekt nie został wybrany do dofinansowania jedynie w przypadku niewystarczającej alokacji. Jak powinna w tym przypadku przebiegać procedura odwoławcza-protest ma być rozstrzygnięty na korzyść wnioskodawcy i dofinansowanie przyznane ze środków zarezerwowanych przez instytucję na procedurę odwoławczą? Co w przypadku wygrania przez beneficjenta sprawy w sądzie i braku możliwości zapewnienia przez instytucję środków na ten projekt (wyczerpane środki zarezerwowane na procedurę odwoławczą, brak możliwości przesunięcia środków z innych działań)? Umożliwienie składania protestów w tym zakresie może spowodować paraliż instytucji.</p>	<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Procedura odwoławcza służy zweryfikowaniu poprawności oceny. Dlatego kluczowym elementem protestu jest wskazanie przez wnioskodawcę, z oceną których kryteriów się nie zgadza. W świetle projektowanych regulacji wzorem dotychczasowej praktyki, w sytuacji, gdy wniesie protest i powoła się wyłącznie na wyczerpanie środków w naborze, protest zostanie pozostawiony bez rozpatrzenia.</p> <p>Protest przysługuje zawsze, kiedy projekt otrzymuje ocenę negatywną, niezależnie od przesłanki która za tym stała. Takie podejście zostało ugruntowane bazując na doświadczeniu wcześniejszych perspektyw oraz orzecznictwa sądów administracyjnych.</p>	

				<p>Jednocześnie finansowanie protestów pozytywnie rozpatrzonych odbywa się z działania a nie z kwoty w naborze.</p> <p>Trudno powiedzieć, że jedyną przyczyną niewybrania projektu jest brak alokacji, bo zawsze w pierwszej kolejności za oceną negatywną stoi wynik oceny.</p>	
46.	Art. 56 lub 57	Proponuje się wpisanie wprost możliwości częściowego wyboru do dofinansowania projektów, które przeszły pozytywnie całą ocenę, w sytuacji gdy pozostała część projektów nadal jest w ocenie (która np. została z pewnych względów przedłużona/ zawieszona), a alokacja jest wystarczająca, by zapewnić dofinansowania wszystkich pozytywnie ocenionym projektom.	Takie rozwiązanie przyspieszy kontraktację i realizację projektów.	<p>Wyjaśnienie.</p> <p>To jest kwestia regulaminu i sposobu opisanego wyboru projektów w regulaminie, nie jest to materia ustawowa.</p>	
47.	Art. 57 ust 1 - 3	Propozycja rezygnacji z konieczności zamieszczania informacji o projektach wybranych do dofinansowania oraz o projektach, które otrzymały ocenę negatywną / aktualizacji informacji / składzie KOP na portalu.	Zamieszczanie informacji na portalu oznacza jedynie ich dublowanie się, a także jest to dodatkowy obowiązek dla instytucji. Wnioskodawcy poszukują informacji przede wszystkim na stronie instytucji ogłaszającej konkurs.	<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Zgodnie z założeniem przyjętym w ustawie wszędzie tam gdzie jest mowa o publikacji informacji publikacja ta odbywa się na stronie internetowej i portalu.</p> <p>Jednocześnie przyjęcie proponowanego podejścia oznaczałoby niespójność w zakresie publikowania informacji – jedne byłyby publikowane w jednym miejscu inne w dwóch.</p> <p>Być może w ramach RPO DoInośląskie wnioskodawcy</p>	

				korzystają wyłącznie ze strony internetowej, niemniej doświadczenia okresu 2014-2020 wskazują, że portal również cieszy się bardzo dużą liczbą odston.	
48.	Art. 58 ust. 1. <i>Właściwa instytucja unieważnia postępowanie w zakresie wyboru projektów do dofinansowania jeżeli: (...)</i>	Propozycja zapisu: „Właściwa instytucja unieważnia postępowanie w zakresie wyboru projektów do dofinansowania jeżeli: 1) w terminie składania wniosków o dofinansowanie projektu nie złożono żadnego wniosku lub 2) wystąpiła istotna zmiana okoliczności powodująca, że wybór projektów do dofinansowania nie leży w interesie publicznym, czego nie można było wcześniej przewidzieć, lub 3) postępowanie obarczone jest niemożliwą do usunięcia wadą prawną, lub 4) w innych sytuacjach przewidzianych w Regulaminie konkursu”.	Wskazanie zamkniętego katalogu uniemożliwia unieważnienie naboru w każdym innym nie wyszczególnionym przypadku, np. w przypadku wady/błędów systemu informatycznego.	Wyjaśnienie. Wskazany katalog obejmuje przesłanki które przesądzą o bezskuteczności postępowania niezależnie od uznania instytucji. W zakresie formy prawnej pozostawiono dowolność. Wady techniczne jako możliwe do usunięcia nie powinny stanowić przesłanki unieważnienia całego postępowania. Na gruncie ustawy przyjęto że wady techniczne są możliwe do naprawienia.	
49.	Art. 59. <i>Do postępowania w zakresie wyboru projektów do dofinansowania nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego z wyjątkiem art. 24 i art. 57 § 1-4, chyba że ustawa stanowi</i>	Propozycja: zapisu: „Do postępowania w zakresie wyboru projektów do dofinansowania nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego z wyjątkiem art. 24 i art. 57 § 1-4” lub doprecyzowania, gdyż w pozostałym zakresie dot. wyboru projektów do dofinansowania nie ma odniesienia do KPA.	W pozostałym zakresie dot. wyboru projektów do dofinansowania ustawa nie stanowi inaczej.	Uwaga uwzględniona.	

	<i>inaczej.</i>				
50.	Art. 61 ust. 3	Postuluje się dodanie możliwości (nie obowiązku) odmowy podpisania umowy o dofinansowanie projektu (podjęcia decyzji o dofinansowaniu projektu) w przypadku wyczerpania środków na dofinansowanie projektów w ramach działania lub kategorii regionu.	Obecnie projektowane zapisy ustawy nie przewidują takiego rozwiązania, jeśli kwota byłaby niewystarczająca na dzień zawierania umowy.	Wyjaśnienie. Taka sytuacja nie powinna zaistnieć. W momencie wybrania projektu do dofinansowania środki dla niego są rezerwowane i pomniejszają pulę środków dostępnych w działaniu, np. na procedurę odwoławczą.	
51.	Art. 61 ust. 4 i ust. 5, str.48-49, Rozdział 15	Zapisy ust. 4 i ust. 5 art. 61 wymagają zmiany lub dodatkowego wyjaśnienia. W jaki sposób instytucja może powziąć informacje o toczących się wobec beneficjenta postępowaniach karnych/karnych skarbowych? Czy wymagane jest przeprowadzenie przez instytucję dodatkowych czynności wyjaśniających (np. sprawdzenie danych w bazach/rejestrach, wystąpienie do właściwych organów)? Dodatkowo, w ust. 4 wskazano, że instytucja może odmówić podpisania umowy, gdy m.in. wobec beneficjenta toczy się postępowanie karne, natomiast w ust. 5 wskazano, że instytucja wobec powzięcia informacji o możliwości popełnienia przestępstwa ma poinformować właściwy organ ścigania. Nie wydaje się za zasadne poinformowanie organu ścigania o toczącej się sprawie, jeżeli informacja ta została powzięta od tego organu. Proponuje się uszczegółwić zapis ust. 5 w tym zakresie.	Doprecyzowanie zapisów ustawy /wyjaśnienie pozwole na prawidłowe ich stosowanie.	Wyjaśnienie: Zaproponowana regulacja jest regulacją wyjątkową. Przepis stanowi ochronę środków publicznych przed nieuczciwymi przedsiębiorcami, którzy na etapie ubiegania się o pomoc finansową korzystają lub korzystali z dofinansowania ze środków publicznych, nie tylko z udziałem środków europejskich, w sposób nieprawidłowy, skutkujący wszczęciem i prowadzeniem, postępowania karnego lub karnego skarbowego. Z uwagi na długotrwałość procedur i wielowątkowość takich postępowań, niejednokrotnie dochodzi do sytuacji, w której zanim dojdzie do ustalenia odpowiedzialności karnej w prawomocnym wyroku skazującym, te same lub powiązane podmioty i osoby ubiegają się o kolejne środki publiczne. Zgodnie z regulacją właściwa instytucja podejmuje decyzję o odmowie zawarcia umowy o dofinansowaniu albo odmówić	

				podjęcia decyzji o dofinansowaniu tylko w uzasadnionych przypadkach. Decyzja ta nie może mieć cech dowolności, co oznacza, że musi być ona wyczerpująco uzasadniona. Instytucja obowiązana jest wykazać, mając na uwadze wąską interpretację tego pojęcia, z jakich powodów w taki, a nie inny sposób, skorzystał z tego uprawnienia i na czym polega w tej konkretnej sprawie "uzasadniony przypadek".	
52.	Art. 61 ust 6	Czy w przypadkach opisanych w tym przepisie przewidujecie Państwo procedurę odwoławczą dla wnioskodawców?	Wypada doprecyzować możliwość obrony wnioskodawcy przed niewłaściwym postępowaniem instytucji w zakresie ziszczenia się wobec wnioskodawcy przesłanek wskazanych w art. 61 ust. 6.	Wyjaśnienie. Złożenie protestu zawsze musi się wiązać z zakwestionowaniem wyników oceny projektu. Art. 61 ust. 6 zawiera przesłanki, które nie wiążą się z oceną projektów.	
53.	Art. 62	Proszę o rozważenie wprowadzenia przepisów precyzujących wprowadzenie zmian podmiotowych po stronie beneficjenta.	W przypadku, gdy wnioskodawca rezygnuje z realizacji projektu, natomiast inny podmiot jest zainteresowany przejęciem projektu i jego realizacją brak jest mechanizmów, które umożliwiają taką zmianę. Jednocześnie w przypadku akceptacji tej uwagi proponujemy wprowadzenie mechanizmu, który zapobiegnie "handlu projektami" np. poprzez ograniczenie takiej możliwości wyłącznie dla podmiotów z kręgu finansów publicznych.	Wyjaśnienie. Kwestie ewentualnego przejęcia odpowiedzialności za projekt, w szczególności z kręgu finansów publicznych, będą regulowały przepisy dotyczące sukcesji prawnej.	
54.	Art. 62 pkt. 2 , str. 49, Rozdział 15	Proponuje się zmianę brzmienia pkt 2) poprzez usunięcie odniesienia do „działania z należytą starannością” i dodanie, że o zasadności wystąpienia zmian decyduje dana instytucja. Dodatkowo można powołać się na siłę wyższą (co wymaga wprowadzenia definicji do	Instytucji trudno będzie dowieść, że beneficjent nie działał z należytą starannością. Jest to pojęcie subiektywne, rodzące pole do sporów (w tym na drodze sądowej) czy też nadużyć, bowiem z konstrukcji art. 62 (użycie spójnika „albo”) można wywieść, że powołanie się przez	Uwaga częściowo uwzględniona. Przepis zostanie przeformułowany.	

		ustawy). np.: „2) zmiany wynikają z wystąpienia okoliczności niezależnych od beneficjenta, w tym na skutek działania siły wyższej, pod warunkiem, że właściwa instytucja uzna te zmiany za zasadne, a zmieniony projekt w wystarczającym stopniu będzie się przyczyniał do realizacji celów programu	beneficjenta na okoliczności niezależne, których nie mógł przewidzieć, a działał z należytą starannością otwiera beneficjentowi furtkę do wprowadzania zmian w projekcie, które w innych okolicznościach wpływałyby na wynik oceny projektu. Ustawa powinna dać instytucji możliwość niewyrażenia zgody na proponowane zmiany (nawet jeśli projekt nadal będzie się przyczyniał do realizacji celów programu).		
55.	Art. 63	Postuluje się doprecyzowanie zapisu poprzez dodanie pogrubionego w tekście wyrazów „przez niego”: <i>Wnioskodawcy, w przypadku negatywnej oceny projektu, o której mowa w art. 56 ust. 5 i 6, wybieranego w sposób konkurencyjny, przysługuje prawo wniesienia protestu w celu ponownego sprawdzenia złożonego przez niego wniosku w zakresie spełniania kryteriów wyboru projektów.</i>	Zdarzyła się sytuacja złożenia protestu względem oceny „cudzego” wniosku o dofinansowanie, co generalnie nie jest celem procedury odwoławczej.	Uwaga uwzględniona	
56.	Art. 65 ust. 4, Rozdział 16, Procedura odwoławcza	W przepisie jest odesłanie do art. 67 -> powinno być do art. 66?	Błąd we wskazaniu przepisu do którego jest odesłanie.	Wyjaśnienie. Odwołanie jest prawidłowe. Przepis ten w zdaniu pierwszym dotyczy wniesienia oświadczenia o wycofaniu protestu do instytucji właściwej do rozpatrzenia protestu, a w zdaniu drugim – do instytucji, za pośrednictwem której wnoszony jest protest, czyli tej, o której mowa w art. 67.	
57.	Art. 68, Rozdział 16, Procedura odwoławcza	Proponuje się wydłużenie wskazanych w przedmiotowym przepisie terminów, tj.: - terminu 21 dni na 30 dni i	Czasochłonna procedura rozpatrywania protestów i przygotowywania materiału do podejmowania uchwał przez zarząd, bardzo często uniemożliwia	Uwaga nieuwzględniona. Przyjęte rozwiązanie jest spójne z dotychczas funkcjonującymi przepisami.	

		- <u>terminu 45 dni na 50 dni.</u>	rozstrzygnięcie protestu w pierwotnym ustawowym terminie 21 dni, co praktycznie za każdym razem powoduje konieczność przedłużania pierwotnego terminu rozstrzygnięcia.		
		Proponuje się zmianę brzmienia art. 68 na następujące: Właściwa instytucja, o której mowa w art. 66, rozpatruje protest, weryfikując prawidłowość oceny projektu w zakresach, o których mowa w art. 64 ust. 2 pkt 4 i 5, w terminie nie dłuższym niż 30 dni, licząc od dnia jego otrzymania. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności gdy w trakcie rozpatrywania protestu konieczne jest skorzystanie z pomocy ekspertów , termin rozpatrzenia protestu może być przedłużony, o czym właściwa instytucja informuje wnioskodawcę. Termin rozpatrzenia protestu nie może przekroczyć łącznie 50 dni od dnia jego otrzymania.	Proponuje się usunięcie zapisu „w szczególności gdy w trakcie <i>rozpatrywania protestu konieczne jest skorzystanie z pomocy ekspertów</i> ”, ponieważ jest to tylko jeden z przykładów możliwych przesłanek do przedłużenia terminu rozpatrzenia protestu, z kolei u Wnioskodawców może rodzić błędne przekonanie, że wyłącznie opinia eksperta daje podstawę do przedłużenia terminu. Nie jest to natomiast jedyny, szczególny wymóg dający podstawę do przedłużenia.	Wyjaśnienie: Użycie sformułowania „w szczególności” wyraźnie wskazuje, że jest to katalog otwarty, a nie zamknięty. Okoliczność potencjalnie błędnego odczytywania przepisu, sformułowanego prawidłowo pod względem legislacyjnym, nie stanowi wystarczającej przesłanki dla jego zmiany w proponowany w uwadze sposób.	
58.	Art. 72	Prosimy o rozważenie wprowadzenia zapisów, które po przeprowadzeniu oceny umożliwią wznowienie takiej oceny w uzasadnionych przypadkach.	Chodzi o sytuacje, w których ocena projektu została przeprowadzona na podstawie min. dokumentów wytworzonych przez inne instytucje, które zawierają błędy lub nieścisłości i w wyniku sprostowania tych dokumentów stan faktyczny lub prawny przedstawia się odmiennie dla danego wnioskodawcy i może skutkować negatywną oceną jego wniosku. W takich przypadkach brak jest narzędzia, które umożliwi przywrócenie takiego projektu do ponownej oceny.	Wyjaśnienie. Tego typu sytuacje mogą być podnoszone bezpośrednio przez wnioskodawcę w trakcie procedury odwoławczej, ew. w postępowaniu sądowym w wyniku wniesienia skargi. Intencją jest co do zasady utrzymanie aktualnie funkcjonujących i już sprawdzonych rozwiązań w zakresie procedury odwoławczej, a nie jej dalsze rozbudowywania i komplikowanie.	
59.	art. 72 ust. 1 i 2,	Należy wskazać, że ust 1 oraz ust. 2	Sprzeczność wynika z faktu, że od	Wyjaśnienie:	

	Rozdział 16, Procedura odwoławcza	w art. 72 są ze sobą sprzeczne.	<p>października 2021 r. w życie wchodzi zmiany k.p.a. związane z doręczeniami (wprowadzane w zw. z przepisami ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych). Skoro ust. 1 odsyła do stosowania k.p.a. w zakresie doręczeń w procedurze odwoławczej, to nakazuje jednocześnie instytucjom zarządzającym stosowanie zmienionych przepisów wprowadzających obowiązek doręczania korespondencji z wykorzystaniem publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego i publicznej usługi hybrydowej [Zgodnie z art. 39 § 1 kpa (w brzmieniu od 01.10.2021 r.): Organ adm. publ. doręcza pisma na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych, zwanym dalej „adresem do doręczeń elektronicznych”, chyba , że doręczenia następuje w siedzibie organu.; Zgodnie z art. 4 ustawy o doręczeniach elektronicznych: Podmiot publiczny doręcza korespondencję wymagającą uzyskania potwierdzenia jej nadania lub odbioru z wykorzystaniem publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego na adres do doręczeń elektronicznych wpisany do bazy adresów elektronicznych.].</p> <p><u>Powyższe wprowadza system, który jest odrębnym sposobem doręczania aniżeli np. wspomniane w art. 72 ust. 2 systemy teleinformatyczne, czy też e-Puap, czy „droga elektroniczna”.</u></p>	<p>Sprzeczności nie ma. Przepisy kpa, o których mowa w art. 72 ust. 1 projektu, stosuje się odpowiednio. Oznacza to, że są one stosowane albo wprost, albo z niezbędnymi modyfikacjami jeśli nie da się ich zastosować wprost, albo wcale, jeśli nie da się ich zastosować nawet z modyfikacjami. Wobec regulacji zawartej wprost w projektowanej ustawie, przepis art. 72 ust. 2 będzie miał pierwszeństwo przed przepisami kpa.</p>	
--	---	--	--	---	--

			<p>Rozwiązaniem jest:</p> <ul style="list-style-type: none"> - albo: korzystanie przez IZ z zapisów kpa podczas doręczeń czyli wykorzystanie publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego - albo: pójście w system teleinformatyczny, co wiązać się musi z rezygnacją z odesłania w zapisach ustawy wdrożeniowej do stosowania kpa w zakresie doręczeń. <p><u>Z obu rozwiązań jednocześnie nie da się korzystać.</u></p> <p>Korzystanie z doręczania przez system teleinformatyczny przy jednoczesnym obowiązku doręczania zgodnie z kpa powoduje że IZ narażona jest przez sprzeczność w zapisach ustawy wdrożeniowej na błędy w doręczeniu i zarzuty nieskutecznego doręczania.</p> <p><u>PROPOZYCJA:</u> Proponuje się rezygnację w zapisach projektu ustawy wdrożeniowej ze stosowania odesłania do kpa w zakresie doręczeń, co umożliwi korzystanie z systemu teleinformatycznego (przy doprecyzowaniu o jaki konkretnie system chodzi) i z wersji papierowej.</p> <p>Za rezygnacją ze stosowania kpa przy doręczaniu w ramach procedury odwoławczej przemawia również fakt, że różne podmioty – zgodnie z art. 155 ustawy o doręczeniach elektronicznych – mają wskazane różne daty/terminy od których wchodzi dla nich w życie</p>		
--	--	--	--	--	--

			<p>obowiązek korzystania z obligatoryjnego doręczania korespondencji z wykorzystaniem publicznej usługi rejestrowego doręczenia elektronicznego, co spowoduje liczne trudności i spowoduje dla IZ duże utrudnienia w doręczeniach (Np. dla IZ, jako zarządu województwa, taki obowiązek wchodzi w życie na podstawie art. 155 ust. 2 – od 5.07.2022 r., a dla np. gminy która złożyła protest – od dnia 01.01.2024 r., a usługi hybrydowej od dnia 01.10.2029 r. (tu na podstawie art. 155 ust. 6).</p> <p><u>Proponuje się usunięcie ust. 1 w art. 72 i modyfikację, zgodnie z poniższymi uwagami zapisów ust. 2.</u></p>		
60.	art. 72 ust. 2, str. 53, Rozdział 16, Procedura odwoławcza	<p>Propozycja zmiany brzmienia art. 72 ust. 2 na następujące brzmienie: „Dokumenty i informacje w ramach procedury odwoławczej przekazywane są w formie papierowej. Właściwa instytucja może określić dodatkowe formy, w jakich przekazywane będą dokumenty i informacje, o których mowa powyżej, pozwalające w szczególności na ich przekazanie: w postaci elektronicznej w systemie teleinformatycznym. Protest, oświadczenie, o którym mowa w art. 65 ust. 2 oraz informacje przekazywane wnioskodawcy w trakcie procedury odwoławczej przez właściwą instytucję, a w szczególności informacja, o której mowa w art. 65 ust. 3 i 4, w art. 69 ust. 1 i ust. 4, w art. 70 ust. 2 i w art. 77 ust. 2 pkt 1, wymagają</p>	<p>Należy dookreślić art. 72 ust. 2 ustawy (str. 53) poprzez pozostawienie w gestii Instytucji Zarządzającej wyboru w zakresie tego, czy oprócz formy papierowej dokumentów, dopuszczalna będzie forma elektroniczna. Proponowany zapis w ww. ustępie to: „Właściwa instytucja może określić dodatkowe formy, w jakich przekazywane będą dokumenty i informacje, o których mowa powyżej, pozwalające w szczególności na ich przekazanie w postaci elektronicznej w systemie teleinformatycznym.”</p> <p>Niezasadnym jest pozostawianie wnioskodawcom dowolności w wyborze formy dokumentów, poprzez tak niedoprecyzowany zapis w ustawie, gdyż zrodzi to komplikacje logistyczne i informacyjne po stronie poszczególnych instytucji. Wydaje się, że – przy obecnie</p>	<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Aktualne brzmienie projektowanego przepisu nie oznacza, że decyzja co do tego, w jakiej formie wnioskodawca wnieśli protest, będzie leżała po jego stronie. Wnioskodawca będzie wnosili protest <u>zgodnie z otrzymanym od właściwej instytucji pouczeniem.</u></p>	

		<p>odpowiedniego podpisu.”</p>	<p>proponowanym w projekcie ustawy zapisie - Wnioskodawcy będą mogli przykładowo skorzystać hipotetycznie z następujących form złożenia protestu: wersja papierowa i szereg wersji elektronicznych, np. epuap, e-mail z podpisem cyfrowym, email z plikiem docx z podpisem zaufanym, pdf opartym na certyfikacie, płyta cd z plikiem, docx, pdf opartym na certyfikacie, pendrive z plikiem docx, pdf opartym na certyfikacie, karta pamięci z plikiem docx, pdf opartym na certyfikacie, jakaś forma centralnego systemu teleinformatycznego, która będzie przyjęta dla systemu wdrażania nowej perspektywy finansowej. Na stronie internetowej: https://www.gov.pl/web/gov/podpisz-dokument-elektronicznie-wykorzystaj-podpis-zaufany widnieją następujące informacje: „Dokument elektroniczny w formacie PDF możesz teraz podpisać podpisem zaufanym w formacie dedykowanym dla plików pdf”, „Możesz podpisem zaufanym podpisać lub sprawdzić dokument, który spełnia wszystkie poniższe warunki: „został zapisany na dysku lokalnym (np. komputera, telefonu) jako pojedynczy plik; ma jedno z następujących rozszerzeń: .txt, .rtf, .pdf, .xps, .odt, .ods, .odp, .doc, .xls, .ppt, .docx, .xlsx, .pptx, .csv, .jpg, .jpeg, .tif, .tiff, .geotiff, .png, .svg, .wav, .mp3, .avi, .mpg, .mpeg, .mp4, .m4a, .mpeg4, .ogg, .ogv, .zip, .tar, .gz, .gzip, .7Z, .html, .xhtml, .css, .xml, .xsd, .gml, .rng, .xsl, .xslt, .TSL, .XMLsig, .XAdES, .PAdES, .CAAdES, .ASiC, .XMLenc, .dwg, .dwf, .dxf, .dgn, .jp2; ma</p>		
--	--	--------------------------------	--	--	--

			<p>maksymalny rozmiar 10 MB”.</p> <p><u>Szereg dopuszczalnych form elektronicznych spowoduje chaos informacyjny w instytucjach wdrażających regionalne programy operacyjne. Instytucje Zarządzające nie są przygotowane pod względem technicznym do zapanowania nad ogromem możliwych scenariuszy składania protestów przez Wnioskodawców.</u></p> <p>Wybór formy składania protestu, jak również procedowanie dokumentacji w ramach procedury odwoławczej powinien pozostać w gestii właściwych Instytucji Zarządzających, zastrzeżeniem, iż wersja papierowa jest zawsze dopuszczalna.</p> <p>Dodatkowo nadmienić należy, że pojawiają się wątpliwości jakie systemy, programy, itp. kryją się za „postaciami elektronicznymi” pozwalającymi na utrwalenie na trwałym nośniku, teleinformatycznymi, przekazywania protestu, dokumentacji, informacji itp.? Czy istnieją warunki techniczne do weryfikacji wszystkich tych rodzajów podpisów wymienionych w proponowanym przepisie?</p>		
61.	Rozdział 16 Procedura odwoławcza, Art. 74 ust. 1 pkt 2	W przepisie jest odesłanie do art. 67 -> powinno być do art. 66.	Błąd we wskazaniu przepisu do którego jest odesłanie.	Uwaga uwzględniona	
62.	Art. 84 ust. 1. <i>Właściwa instytucja, w terminie do dnia 14 stycznia oraz do dnia 14 lipca,</i>	Propozycja rezygnacji.	Proponuje się rezygnację z przedmiotowego obowiązku ze względu na dodatkowe obciążenie administracyjne i w związku z faktem, iż publikowany jest skład KOP.	Wyjaśnienie. Art. 57 ust. 3 regulujący publikację składu KOP nie obejmuje	

	<p>publikuje na swojej stronie internetowej oraz na portalu informację o ekspertach, będących stronami umów, o których mowa w art. 83 ust. 1, które zakończyły się w poprzednim półroczu.</p>			<p>zaangażowania ekspertów do zadań instytucji wynikających z umowy o dofinansowanie projektu/decyzji o dofinansowaniu projektu i procedury odwoławczej. Dlatego niewystarczające byłoby publikowanie wyłącznie list KOP.</p> <p>Publikacja tej pełnej informacji o zaangażowaniu ekspertów ma na celu zapewnienie transparentności korzystania z ich usług.</p> <p>Ponadto rozwiązanie jest zasadne z uwagi na rezygnację przez ustawodawcę z obowiązku wiązania wykazu ekspertów z konkretnym programem. Tym samym publikacja takiej informacji zapewni przejrzystość procesu korzystania z usług ekspertów przy angażowaniu ekspertów z wykazu prowadzonego przez instytucję w innym programie.</p>	
63.	<p>Art. 112 pkt 5 (zmiany w ufp)</p>	<p>Proszę o wyjaśnienie, dlaczego w art. 66b ust. 3 nie uwzględnia się dnia o którym mowa w art. 66a ust. 1 pkt 1a, to jest dlaczego powołuje się na dzień salda końcowego dla perspektywy 2007-2013 i 2014-2020, a nie również dla 2021-2027?</p>	<p>W projektowanym brzmieniu zapisy o zobowiązaniu osób trzecich z decyzji będą odnosiły się do przedawnienia liczonego od daty ostateczności decyzji lub od daty salda z art. 66a ust. 1 pkt 2. Art. 66a ust. 1 pkt 2 nie jest projektowany do zmiany, a zatem nie obejmuje salda z perspektywy 2021-2027.</p>	<p>Uwaga niezrozumiała – saldo dot. perspektywy 2021-2027 uwzględniono dzięki wprowadzeniu nowego pkt 1a w art. 66a ust 1.</p>	
64.	<p>Art. 112 pkt 18</p>	<p>w art. 210: a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie: „1. Minister Finansów prowadzi rejestr podmiotów wykluczonych na podstawie art. 207 w systemie teleinformatycznym.</p>	<p>Uzasadnienie jak przy uwadze dotyczącej Art. 26 ust.9, art.27 ust. 2 projektu ustawy wdrożeniowej.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona Wprowadzenie proponowanego sformułowania nie jest uzasadnione. Przepisy ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (w</p>	

		<p>1a. Zgłoszenie podmiotu do rejestru, o którym mowa w ust. 1, odbywa się za pośrednictwem elektronicznej platformy usług administracji publicznej ePUAP, o której mowa w przepisach o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.”, proponuje się dodać na końcu zdania „z uwzględnieniem zapisów ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. doręczeniach elektronicznych”.</p>		<p>tym w szczególności jej art. 147 ust. 1) znajdują zastosowanie wprost, bez konieczności ich odrębnego przywoływania w art. 210 ustawy o finansach publicznych. Przywołanie w art. 210 „przepisów o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne” ma na celu jedynie dookreślenie pojęcia „elektroniczna platforma usług administracji publicznej ePUAP” – z legislacyjnego punktu widzenia rozszerzenie tego odesłania jest niecelowe.</p>	
--	--	---	--	--	--